

AIÜB-26/2010.
(AIÜB-26/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Alkotmányügyi, igazságügyi és ügyrendi bizottságának**
2010. október 4-én, hétfőn, 10 óra 32 perckor
az Országház főemelet 58. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	5
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	7
<i>A Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/1062. szám); módosító javaslat megvitatása</i>	7
<i>Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről</i>	7
<i>a) A központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/574. szám)</i>	7
<i>Szavazás</i>	8
<i>b) A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/587. szám)</i>	8
<i>Szavazás</i>	10
<i>c) A Nemzeti Együttműködés Rendszerét Megtestesítő Személy iránt érzett szeretet, hűség és hála kifejezéséről szóló törvényjavaslat (T/589. szám)</i>	10
<i>Szavazás</i>	14
<i>d) A társadalmi részvétel érvényesülését gátló egyes törvények és törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről szóló törvényjavaslat (T/678. szám)</i>	14
<i>Szavazás</i>	18
<i>e) Egyes közjogi tisztségviselők újraválaszthatóságának kizárásával összefüggő törvényt módosításokról szóló törvényjavaslat (T/826. szám)</i>	18
<i>Szavazás</i>	20
<i>f) A polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/182. szám)</i>	20
<i>Szavazás</i>	23
<i>g) A Magyar Köztársaság alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/1050. szám)</i>	23
<i>Szavazás</i>	32
<i>Dr. Vadai Ágnes, a Nemzetbiztonsági bizottság elnökének megkeresése az elmúlt nyolc év alatt a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok működése során tapasztalható anomáliák feltárására létrehozott albizottság ügyrendjének tárgyában; állásfoglalás kialakítása a Házszabály 143. §-ának (3) bekezdése szerinti eljárásban</i>	32
<i>Szavazás</i>	32
<i>Egyebek</i>	32

Napirendi javaslat

1. A Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/1062. szám)
(Módosító javaslat megvitatása)

2. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről:
 - a) A központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/574. szám)
(Karácsony Gergely (LMP) képviselő önálló indítványa)

 - b) A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/587. szám)
(Korondi Miklós (Jobbik) képviselő önálló indítványa)

 - c) A Nemzeti Együttműködés Rendszerét Megtestesítő Személy iránt érzett szeretet, hűség és hála kifejezéséről szóló törvényjavaslat (T/589. szám)
(Dr. Molnár Csaba, dr. Oláh Lajos, dr. Vadai Ágnes, Baracska József, dr. Kolber István, Gyurcsány Ferenc, Ficsor Ádám, Varju László, Mesterházy Attila, Mandur László, Lendvai Ildikó és Kovács László (MSZP) képviselők önálló indítványa)

 - d) A társadalmi részvétel érvényesülését gátoló egyes törvények és törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről szóló törvényjavaslat (T/678. szám)
(Jávor Benedek és dr. Schiffer András (LMP) képviselők önálló indítványa)

 - e) Egyes közjogi tisztségviselők újraválaszthatóságának kizárásával összefüggő törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat (T/826. szám)
(Dr. Schiffer András (LMP) képviselő önálló indítványa)

 - f) A polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/182. szám)
(Dr. Schiffer András és Szabó Timea (LMP) képviselők önálló indítványa)

g) A Magyar Köztársaság alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/1050. szám)

(Dr. Staudt Gábor, Szilágyi György és Vona Gábor (Jobbik) képviselők önálló indítványa)

3. Dr. Vadai Ágnes, a Nemzetbiztonsági bizottság elnökének megkeresése az elmúlt nyolc év alatt a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok működése során tapasztalható anomáliák feltárására létrehozott albizottság ügyrendjének tárgyában (Állásfoglalás kialakítása a Házszabály 143. §-ának (3) bekezdése szerinti eljárásban)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Balsai István** (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Gyüre Csaba (Jobbik), a bizottság alelnöke
Dr. Cser-Palkovics András (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Bohács Zsolt (Fidesz)
Dr. Budai Gyula (Fidesz)
Dr. Dorkota Lajos (Fidesz)
Dr. Horváth Zsolt (Fidesz)
Dr. Kerényi János (Fidesz)
Kozma Péter (Fidesz)
Dr. Mátrai Márta (Fidesz)
Dr. Szakács Imre (Fidesz)
Dr. Vas Imre (Fidesz)
Dr. Vitányi István (Fidesz)
Dr. Rubovszky György (KDNP)
Dr. Salamon László (KDNP)
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)
Dr. Steiner Pál (MSZP)
Dr. Gaudi-Nagy Tamás (Jobbik)
Murányi Levente (Jobbik)
Dr. Schiffer András (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Bohács Zsolt (Fidesz) megérkezéséig dr. Mátrai Mártának (Fidesz)
Dr. Dorkota Lajos (Fidesz) megérkezéséig dr. Horváth Zsoltnak (Fidesz)
Dr. György István (Fidesz) dr. Budai Gyulának (Fidesz)
Dr. Kovács Ferenc (Fidesz) dr. Cser-Palkovics Andrásnak (Fidesz)
Dr. Molnár Attila (Fidesz) Kozma Péternek (Fidesz)
Dr. Papcsák Ferenc (Fidesz) dr. Vas Imrének (Fidesz)
Dr. Vitányi István (Fidesz) megérkezéséig dr. Szakács Imrének (Fidesz)
Dr. Rubovszky György (KDNP) megérkezéséig dr. Kerényi Jánosnak (Fidesz)
Dr. Lamperth Mónika (MSZP) dr. Steiner Pálnak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Tavaszi Zsolt (Nemzetgazdasági Minisztérium)

Dr. Répássy Róbert államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)

Korondi Miklós képviselő (Jobbik)

Szilágyi György képviselő (Jobbik)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 32 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. BALSAI ISTVÁN (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok mindenkinek! Úgy látom, megvagyunk kellő létszámban. Ismertetem a helyettesítéseket: Steiner Pál helyettesíti Lamperth Mónikát, Szakács Imre Vitányi Istvánt, Horváth Zsolt Dorkota Lajost, Vas Imre Papcsák Ferencet, én pedig Cser-Palkovics urat, Mátrai Márta Bohács Zsoltot, György Istvánt Budai Gyula helyettesíti; egyelőre ezek a helyettesítések vannak.

Köszöntök mindenkit. Szerettem volna külön köszönteni a bizottság három tagját mint megválasztott polgármestert, de távollétükkel tüntetnek. *(Derültség.)* Biztosan az ünnepeket rendezik.

Kérdezem, a kiküldött napirenddel a bizottság tagjai egyetértenek-e. Aki egyetért, annak a szavazatait számolom. *(Szavazás.)* Úgy látom, egyhangúlag mindenki egyetért. Köszönöm szépen.

A Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/1062. szám); módosító javaslat megvitatása

Az 1. napirendi pontunkhoz, a zárszámadáshoz, a T/1062. számú törvényjavaslat részletes vitájához egy darab módosító javaslat érkezett, Gulyás Gergely és Lukács Tamás képviselő urak javaslatáról van szó.

Megadom a szót a kormány képviselőjének.

TAVASZI ZSOLT (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm, elnök úr. A kormány támogatja a módosító indítványt.

ELNÖK: A kormány támogatja. Van-e kérdés? *(Nincs.)* Kérdezem a tisztelt bizottságot, egyetért-e a kormány által támogatott javaslattal. *(Szavazás.)* 14 igen. Tartózkodás? *(Szavazás.)* 5 tartózkodás mellett elfogadta a bizottság.

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről

A 2. napirendi pontunknál a múltkor még elmaradt egypár képviselői indítvány, azokat vesszük most sorba.

a) A központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/574. szám)

Az LMP részéről Karácsony Gergely képviselő úr önálló indítványa a T/574. alatt a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló törvényjavaslat. Ő nincs itt, de Schiffer képviselő úr helyettesíti őt, úgyhogy tárgyalhatjuk. Köszönöm szépen.

Átadom a szót az előterjesztő képviselőjének.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm, elnök úr. Nagyon röviden csak azzal kívánom indokolni, hogy tulajdonképpen az a szándék, amelyet ez a törvényjavaslat céloz, egybevág azokkal a célokkal, amit egyébként a kormányprogramban – az akkor még – miniszterelnök-jelölt úr meghirdetett. Mi azt szeretnénk, hogy valóban, a különböző mulasztásoknak legyenek következményeik, és ez terjedjen ki a teljes vezetői garnitúrára a kormányzati karban. Egyszerűen arról van szó, hogy ha valaki a vagyona átláthatóságát előíró

szabályoknál mulaszt, akkor ennek a következményeit viselje. Ez egyébként gyakorlatilag egy kibővítése a jelenleg hatályos szabálynak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Répássy államtitkár urat üdvözlöm. Kérdezem, a kormánynak mi ezzel kapcsolatban az álláspontja.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Mint ahogy korábban is jeleztem, a kormány azokról az önálló képviselői indítványokról foglal állást, amelyet a bizottság tárgysorozatba vesz. Én viszont szeretném természetesen tájékoztatni a szakmai észrevételeinkről a bizottság tagjait.

ELNÖK: Köszönjük szépen.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Itt az észrevételünk az, hogy a javaslat nem vet fel semmilyen alkotmányossági problémát, és valóban, a javaslatnak az a célja, hogy megteremtse az összhangot az országgyűlési képviselők vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettségével.

ELNÖK: Én úgy értettem az államtitkár úr nyilatkozatát, hogy nem látja akadályát a tárgysorozatba-vételnek szakmai értelemben.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem látom.

Szavazás

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt bizottság tagjait, a tárgysorozatba-vételről hogyan döntsünk. Támogatjuk-e? (*Szavazás.*) A bizottság egyhangúlag támogatja. Köszönöm szépen, most a tárgysorozatba-vételről döntöttünk.

b) A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/587. szám)

Áttérünk a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatra, Korondi Miklós jobbkios képviselő úr indítványára, aki jelen is van. Foglaljon helyet, képviselő úr, és átadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

KORONDI MIKLÓS (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelettel köszöntöm a bizottságot. A múltkoi alkalommal már végigültem, hogy sorra kerüljek; ez nem jött össze a legutóbbi alkalommal. Köszönöm, hogy most lehetőséget kaptam.

Nagyon egyszerű törvénymódosítási javaslatról van szó. Igaz, hogy tegnap túl voltunk ezen a választáson, de mindig időszerű lehet egy választás. Tulajdonképpen a választás során alkalmazott borítéknak a végleges eltörlését szándékozom előterjeszteni, kikérve az adatvédelmi biztos úr véleményét, ami által megerősítést kaptam, hogy semmiféle paragrafus nem írja elő a boríték használatát. A szavazatunk a boríték nélkül is ugyanúgy érvényes. Ráadásul ezzel az egyetlen törvénymódosítással a láncszavazást is meg tudnánk akadályozni. Sőt, ami a legfontosabb a jelenlegi helyzetben, anyagi megtakarítást is el tudnánk érni ezzel az egy kis módosítással.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úr szakmai véleményét kérjük.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Tisztelt Bizottság! Az az észrevételünk, hogy álláspontunk szerint a javaslat szerinti módosítás nem alkalmas a láncszavazás kiküszöbölésére. Ezt azzal indoklom, hogy a láncszavazáskor csak az abban részt vevő első szavazó nem dobja be az urnába a szavazólapját, a további láncszavazók elvileg szabályos szavazólapot fognak az urnába dobni.

Másrészt a láncszavazásban részt vevő első szavazó, ha üres borítékot nem is dobhat az urnába, összehajtogatott üres papírlapot vagy nem a szavazólapnak megfelelő tartalmú papírlapot továbbra is bedobhat az urnába. A javaslat nem tartalmaz arra rendelkezést, hogy a szavazatszámoló bizottság hogyan tudná leellenőrizni a titkosság sérelme nélkül azt, hogy az urnába bekerülő szavazólap valóban szavazólap, és nem egy üres papír.

ELNÖK: Alelnök úr?

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Természetesen a magunk részéről támogatjuk ezt a törvényjavaslatot, és örülünk neki. Azt láttuk, hogy ez a borítékdolog, még ha Répássy államtitkár úr mondja is, hogy önmagában nem akadályozza meg a láncszavazást, de az első lépését mindenféleképpen nagyon picit nehezebbé teszi.

De amiatt is praktikus lenne a boríték eltörlése, aki ezt egyébként szóba hozta ott a bizottságban, ahol éppen szavazott, mindenki utálja ezt a borítékot, egyrészt a szavazatszámoló bizottságnak is külön munkát ad a szavazólapok kiborítékolása. Ez a titkosságon tulajdonképpen nem változtat, ha borítékba rakják, hiszen a kettéhajtott papírlap ugyanúgy biztosítja a leadott szavazat titkosságát. Vannak viszont olyan választópolgárok, akik ezt bőszen le is ragasztják, tehát mindenféleképpen sokkal nagyobb pluszmunkát ad a szavazatszámoló bizottságnak, amikor ezt kibontják.

Azt gondolom, amennyiben a boríték elmarad, az már eleve riasztóan hat a láncszavazások esetén azokra, akik ezt alkalmazni akarják. Nyilván mindig vannak módszerek, és mindent tovább lehet fejleszteni, de szerintem ez mindenféleképpen megfontolandó lenne. És azt gondolom, ha ezt megbeszelnénk a szavazatszámoló bizottságok tagjaival, mindenki azt mondaná, hogy semmi szükség nincs a borítékra.

Ezért kérek mindenkit, hogy támogassák ezt a törvénymódosító javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még hozzászólás? Igen, államtitkár úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Tisztelt Bizottság! Lehet, hogy nem egészítettem ki azzal a mondandómat – most hadd tegyem meg –, hogy természetesen más szempontból, például takarékosági szempontból ez egy racionális javaslat. Én csak arra akartam felhívni a figyelmet, hogy ettől még a láncszavazás mint jelenség nem akadályozható meg. Tehát ez a javaslat nem alkalmas arra, hogy megakadályozza a láncszavazást.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Csak egy személyes észrevételt szeretnék tenni. Többször voltam választási megfigyelő, főleg balkáni országokban: ott nincs boríték. Nagyon egyszerű megoldás van: átlátszóak az urnák. Természetesen ez költséges dolog, de az mindent megoldana szerintem, mert a szavazólapokkal így nem is nagyon lehet mást tenni, mint bedobni. Ez csak a személyes, a szavazást nem befolyásoló megjegyzésem. Köszönöm szépen.

Szavazás

Ha nincs más, akkor szavazunk. Ki az, aki támogatja a tárgysorozatba-vételt? (Szavazás.) Úgy látom, a bizottság nagy része támogatja. Ki az, aki tartózkodott? (Szavazás. – Nincs ilyen.) Nemmel szavazott? (Szavazás.) 2 nem. A bizottság tehát tárgysorozatba vette ezt a javaslatot. (Korondi Miklós: Köszönöm szépen.)

c) A Nemzeti Együttműködés Rendszerét Megtestesítő Személy iránt érzett szeretet, hűség és hála kifejezéséről szóló törvényjavaslat (T/589. szám)

A c) pont alatt több képviselő a Nemzeti Együttműködés Rendszerét Megtestesítő Személy – csupa nagybetűvel – iránt érzett szeretet, hűség és hála kifejezéséről szóló törvényjavaslatot terjesztett elő önálló indítványként. Miután köztük csak MSZP-s képviselők vannak, kérdezem, Steiner képviselő úr vállalja-e. (Dr. Steiner Pál: Igen, vállalom.) Vállalja, igen, parancsoljon!

DR. STEINER PÁL (MSZP): Igen, vállalom. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Először is azzal szeretném kezdeni, hogy képviselőtársaim nem azért nincsenek itt, mert nem vállalják, hanem azért, mert hétfőn nálunk minden esetben 10 órakor frakcióülés van. Ez egy örök probléma. Elnök úrnak szeretném a figyelmébe ajánlani, hogy ha tud, akkor ebben segítsen, mert képviselőtársaim a folyamatos időpontütközés miatt akadályozva vannak a részvételben. Ezt azért gondoltam, hogy rögzítsük a jegyzőkönyvben, mert nyilvánvalóan nem arról van szó, hogy nem akartak megjelenni ezen az ülésen.

A következő, amit el szeretnék mondani, hogy nyilvánvalóan az előterjesztők szándékában volt egy olyan elem, hogy a politikai szatíra eszközét is igénybe vegyék a politikai vitában. De mindenekelőtt, mielőtt ennek a stílusáról, mélységéről, tartalmáról bármilyen vita lenne, szeretnék egyvalamit rögzíteni. A magyar alkotmányos többpártrendszerben a nagyarányú választási győzelem teljesen törvényes és helyes, és gratulálok mindazoknak, akik most az önkormányzati választásokon, korábban pedig az országgyűlési választásokon is győztek. A szocialistáknak is volt nagyarányú baloldali győzelmük, ugyanilyen arányban, ha jól emlékeznek, 1994-ben. Ebből következően a választási győzelem nem azonos azzal, hogy azok az emberek, azok a választópolgárok, akik nem szavazták meg a jelenlegi kormánypártokat, azok ne legyenek a nemzeti együttműködés része, és egyáltalán ez a fogalom szerintem egy többpártrendszerben kezelhetetlen. Bármilyen ilyen típusú deklaráció, nyilatkozat, akármilyen magas szintről vagy magas posztról érkezik, azt jelenti, hogy azok, akik nem szavaztak a kormánypártokra, valamilyen oknál fogva persona non gráták. És ebből következően ez egy többpártrendszerben elviselhetetlen, ebből következően egy többpártrendszeres alkotmányos demokráciában, azt kell mondjam, még akkor is, ha megvan a parlamenti kétharmad, nem illik egy ilyen nyilatkozatot előterjeszteni, sőt azt mondani, hogy ez lényegében az alkotmány preambuluma, mert mindaddig az kerül a közintézményekben kifüggesztésre, és máshol, ahol ezt elrendelik, amíg az új alkotmányt el nem fogadja a magyar parlament.

Azt kell mondjam, hogy szerintem minden demokrácia addig él, amíg azoknak, akiknek van ellenvéleményük, azoknak, akik másképp látják a világot, nem kell félniük. Márpedig ez a nyilatkozat legalábbis a kizárást mutatja a nemzetből, és ez nem helyes, ez nem helyénvaló.

Az, hogy a törvényjavaslatban megfogalmazott szatirikus elemek túldominálnak, ez nyilvánvalóan az előterjesztők szándéka, hiszen a humor eszközét kívánták igénybe venni annak érdekében, hogy rámutassanak, mi történik most az országban.

Két mondatot szeretnék befejezésül mondani. Az egyik, nem tudom egészen pontosan idézni, meg hosszabb is a részlet, de a jogszabályokat úgy is be lehet tartani, hogy az a jogszabály szellemével teljesen szembefordul. Biztos, hogy sokan olvasták a Švejket, a

Švejkben van egy jelenet, amikor egy békés parasztember kiszánt egy csontvázat a szántóföldjén, beviszik őt a börtönbe, megállapítják, hogy azt a szerencsétlent ötven évvel ezelőtt ütötték agyon, és hiába mondja, hogy ő negyvenkilenc éves, mégis őt tekintik a gyilkosnak. Ezzel csak azt akartam mondani önöknek, hogy azért, mert önöknek ilyen lehengerlő többségük van, nem lehet azt mondani, hogy az, aki nem önökre szavazott, az nem a nemzeti együttműködés része.

S hadd fejezzem be azzal, ezt sem tudom pontosan idézni, Voltaire-nek azt a mondását – ha jól emlékszem, ő mondta –: halálosan gyűlölöm az ön véleményét, de mindent megteszek azért, hogy ön ezt elmondhassa.

Ebből következően célszerű lenne visszatérni a többpártrendszer alapelveire, és nem arra törekedni, hogy alkotmányos keretek között egy egypártrendszert valósítsunk meg. Ezért vállaltam ennek a jogszabálynak az indokolását, e szándék miatt, nem azért, hogy azt tagadjam, hogy ebben a jogszabálytervezetben kétségkívül vannak satirikus elemek.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, a kormány képviselőjében van-e észrevétele, mármint szakmai. (*Derültség.*)

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Tisztelt Bizottság! Nehéz a javaslatot szakmailag kezelni, merthogy szakmai vélemény alkotására alkalmatlan ez a javaslat. De éppen ebből adódik az a véleményem, ami szakmai vélemény, hogy a jogszabályoknak, a jogalkotásnak van bizonyos rendeltetése, társadalmi rendeltetése, közjogi rendeltetése. Ez biztosan nem felel meg a jogszabályalkotás rendeltetésének, merthogy egy olyan kérdésben akarna törvényt alkotni, mely kérdés nem jogalkotási kérdés; ez nyilván egy politikai vélemény.

Én nem állítom azt, hogy ez példa nélküli lenne az Országgyűlésben, hogy ilyen törvényjavaslatot benyújtanak. De én a házszabályszerűségét is megkérdőjelezem, hiszen nem felel meg a Házszabály azon rendelkezéseinek, pontosabban nem a Házszabálynak, valójában a jogalkotási törvénynek nem felel meg, hiszen a jogalkotási törvény elmondja, hogy mikor kell jogszabályt alkotni. Igaz ugyan, hogy mondom, nem precedens nélküli, tehát ilyen értelemben volt már ilyen javaslat, de ilyen törvény hál' istennek még nem született, amely kifacsarja a jogalkotás értelmét.

S még egy dolgot szeretnék megjegyezni. A javaslat arra alapul, hogy nem értenek egyet egy, az Országgyűlés által elfogadott politikai nyilatkozattal. Annak idején a vitában nyilván elmondhatták ezeket az érveiket, és az Országgyűlés döntött erről a politikai nyilatkozatról. Tehát itt az Országgyűlés határozatának egyfajta utólagos kritikája zajlik, mintha utólag meg akarnák nyitni még egyszer azt a vitát, ami a politikai nyilatkozat vitájában egyszer már lezajlott.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szakács képviselő úr jelentkezett még; előtte szeretnék egy pár szóval Steiner képviselő úr felvetésére reagálni – már máskor is volt erről szó. Nem tudunk eltekinteni a hétfő délelőtti bizottsági üléstől, ez egész egyszerűen lehetetlen. A bizottság feladata és általános hatásköre ezt nem teszi lehetővé. Az, hogy a kezdő időpont fél órával idebb vagy odább csússzon, ez a frakcióüléseket nyilván valamennyire érinti. Egyébként ebben az időpontban a Fidesznek is frakcióülése van, mégis itt vannak nagyon nagy számban – közben megérkeztek – a képviselők. Nem tudunk mit csinálni. Én értem, képviselő úr, de hétfő helyett máskor nem tudunk ülésezni; ezt őszintén mondom.

Átadom a szót Szakács képviselő úrnak.

DR. SZAKÁCS IMRE (Fidesz): Köszönöm, elnök úr, és hadd folytassam én is ezt a gondolatot, mert Steiner képviselőtársunk hozzászólásánál nekem is ez volt az első reakcióm. Én '98 óta vagyok az alkotmányügyi bizottság tagja, már Pokol Bélával is hétfőnként volt az ülés. Ez egyébként kimondottan a Házbizottság javaslata alapján van így, hiszen olyan bizottság vagyunk, amelyik az utolsó lehetőség arra, hogy a koherenciázavart kezelje a plenáris ülés előtti szavazásoknál. Steiner képviselőtársamnak mondom, hogy amikor Vastagh Pál vagy Avarkeszi Dezső vagy Csiha Judit volt az elnöke, akkor is volt önöknek minden hétfőn frakcióülésük, és mégis, az alkotmányügyi bizottság tudott működni. Érdekes módon ez most csak ebben a ciklusban probléma. Meg kell oldani, ez így néz ki.

Az előterjesztéssel kapcsolatban államtitkár úrhoz kapcsolódom, hogy ez egy politikai szatíra; képviselőtársam is így említette ezt a javaslatot. Azt gondolom, ha már olyan sok pénzt odaadtak önök még kormányon a Hócipő című újságnak vagy egyéb, a baloldali gondolkodók köréhez, humoristák köréhez tartozó újságnak, akkor nyugodtan ott lehetne ezt közzétenni. Nem a parlament elé való ez a téma.

A persona non grata... Nem tudom, a szocialista képviselőknek ez egy teljesen kifacsart gondolkodásmódja szerintem, hogy aki nem szavazott a Fidesz-KDNP-re, az akkor ki van zárva a nemzetből. Erről szó nincs, hiszen a nemzeti együttműködés arról szól, hogy mindenki, aki egyébként nem a Fidesszel szimpatizál, azokban az ügyekben, ami a nemzeti összefogás ügyei, egyetértés alakuljon ki, és tudjon csatlakozni – ez erről szól. Én azt gondolom, hogy nem mi zárunk ki a nemzetből, hanem önök ássák az árkot.

Azt gondolom, a tegnapi szavazás végeredményének ismeretében érdemes lenne képviselőtársaimnak végiggondolni, hogy nem vonják-e vissza ezt a törvényjavaslatot. Jól látszik, hogy a magyar nemzet nem vevő arra a gyűlölködő és adott esetben politikai szatírárt alkalmazó politikára, amit önök képviselnek. Jó volna, ha megpróbálnának önök is inkább az ország fontos, jelentős dolgaira összpontosítani. Azért van itt szép hagyatéka az önök Gyurcsány- és Bajnai-kormányának, a gazdasági helyzetből kezdve a leromlott egészségügyön, szétzilált oktatáson, tönkretett közigazgatáson keresztül sok minden. Jobb volna, ha erre koncentrálnának, és az önök pártelnökének, Mesterházy úrnak a sajtóban gyakran hangoztatott konstruktív ellenzékiességébe inkább az tartozna bele, mint az ilyen jellegű beadvány.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gyüre Csaba alelnök úr kért szót.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen. Azért gondoltam, hogy hozzászólok, mert kicsit furcsállom a Magyar Szocialista Pártnak ezt a felfokozott érzékenységet, amit az előttünk felszólaló képviselőtársam kifejtett. Hiszen amit ő megfogalmazott, hogy ő hogyan érzi most jelen pillanatban magát, hát mi úgy éreztük magunkat az elmúlt nyolc esztendőben, amíg itt szocialista kormányzat volt Magyarországon. Kicsit megdöbbenünk akkor, amikor valaki fölveti, hogy neki milyen mélységes felháborodást és fájdalmat okoz például, amikor nem kap meg egy művelődési házat, hogy megtartsa az előadását, és hogy ilyen nem létezhet egy demokráciában. Hát, nyolc éven keresztül ez így működött, az MSZP demokráciájában, hogy egy jobboldali, egy nemzeti radikális nem kaphatott kultúrházat, és nem lehetett egyenlő állampolgár másokkal. Ezért csodálkozom ezen a felfokozott érzékenységen, ami most a Szocialista Pártot minősíti.

Nem mintha a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom annyira egyetértene ezzel a Fidesz-KDNP által elfogadott javaslattal; illetve azzal egyetértünk természetesen, inkább annak a végrehajtásával nem, mert nem azt tapasztaltuk az elmúlt időben, hogy éppen, akik ezt a nemzeti együttműködés rendszerét kidolgozták, ők lennének azok, akik ezt valójában is be akarják tartani. Úgyhogy a másik oldal felé pedig ezt kell elmondanom, legalábbis nem azt

éreztek. Reméljük, hogy mindebben közreműködött az, hogy egy felfokozott politikai közhangulat volt Magyarországon, mindenki az önkormányzati választásokra koncentrált. Bízunk benne, hogy a jövőben a nemzeti együttműködés rendszere, ha már meghozta az Országgyűlés, akkor ez működni fog.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Államtitkár úr kért még szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Igen, még egy dolgot szeretnék Steiner képviselő úr figyelmébe ajánlani. Szerintem óvatosan kell bánni ezekkel az úgynevezett személyre szabott törvényekkel vagy személyes, perszonalizált jogalkotással. Mert gondoljon bele, képviselő úr, hogy akár egy mindenkori parlamenti többség hozhat olyan törvényt, amely mondjuk, elítéli az előző kormányfőt – politikai értelemben elítéli, tehát nem büntetőjogi értelemben –, elítél valakit. Eddig ez nem volt szokás; általában az, hogy törvényekben egy politikai ítéletet mondjon az Országgyűlés, az nem volt szokás. Szerintem nem lenne jó megnyitni ezt az utat, mert egy törvénnyel szemben nehéz utána..., valóban meg lehet tenni, hogy az Alkotmánybírósághoz fordulni, de mondjuk, személyiségi jogokat sérthet egy ilyen javaslat, de alkotmányossági érvek nehezen hozhatók fel egy olyan törvénnyel szemben, amely egy személynek a politikai megítéléséről szól. De gondolom, ez önöknek sem kívánatos, hogy például ez a parlamenti többség, mondjuk, Gyurcsány Ferencről elítélő törvényt hozzon. Azon a logikán, amiket önök benyújtottak, azon logika mentén nyugodtan lehetne ilyen törvényt hozni egy adott személyről, aki megteszesíti – ahogy szokta mondani Gaudi képviselő úr – a Gyurcsány-Bajnai önkényuralmi rendszert; így szokta használni Gaudi képviselő úr ezt a fogalmat. Elég kellemetlen lenne, ha ilyen törvényt hozna az Országgyűlés.

ELNÖK: Köszönöm. Ha jól látom, nincs további hozzászóló; visszaadom a szót Steiner képviselő úrnak.

DR. STEINER PÁL (MSZP): Azért kérek másodsorra is szót, mert köszönöm szépen a rengeteg jó szándékú feddést, intést, kioktatást. De szeretném megemlíteni, hogy én nem erről beszéltem, amiről önök.

Először azonban egy ügyrendi kérdésre ugorjunk vissza. Így van, elnök úr, az ön elődjei is tartottak hétfőn alkotmányügyi bizottsági ülést, általában 12-kor vagy 11-kor, és kizárólag azokkal a napirendekkel, amelyekre – mint Szakács képviselő úr mondta – koherenciazavarok kiszűrése tekintetében volt szükség. Egyébként általában az alkotmányügyi bizottsági üléseket, különösen a munka jellegű alkotmányügyi bizottsági üléseket szerdán tartották az önök elődjei. (*Dr. Vitányi István közbeszólására:*) Lehet, hogy Vitányi úr szerint soha; ha nem haragszik, én voltam olyan ülésen, nagyon sokszor, ami szerdán volt. De ezt is kétharmaddal el lehet törölni, tehát nincs ezzel probléma.

Azt persze, hogy Pokol Béla professzor úrral tetszett példálózni, én megértem. Nekem tanárom volt az ELTE Jogi Karon; akkor még egészen mást tanított, mint amit itt képviselt.

Visszatérve a nem létező vitára, azt mondtam, hogy a törvényjavaslat szatirikus elemeket tartalmaz, szánt szándékkal; nem azt mondtam, hogy a törvényjavaslat nem felel meg az alkotmányos szabályoknak. Én ebben a vitában nem szeretnék részt venni. Nyilvánvalóan, amikor előkészítették, akkor az előkészítők ezt végiggondolták, és nem is ez a fő kérdés. A fő kérdés az, hogy ez a törvényjavaslat rámutatott ennek a nemzeti együttműködési rendszernek a bornírtságára. Ugyanis szeretném megkérdezni önöktől, hogy a nemzeti együttműködés része-e most, kétségkívül hatalmas választási siker után, Szeged például, Angyalföld, Kispest, vagy más olyan városok, ahol úgy döntöttek a választópolgárok,

hogy továbbra is a szocialisták vezessék az önkormányzatot. Ha már egyszer ezekről a dolgokról beszélünk.

Tehát még egyszer hangsúlyozni szeretném, hogy szerintem ennek a nyilatkozatnak az ország társadalma felé rossz az üzenete. Az az üzenete, hogy vagy igazodsz, vagy hallgatsz. Ez a probléma, és erre próbáltuk fölhívni a figyelmet ezekkel az eszközökkel.

Ami Gyurcsány Ferenc tevékenységét illeti, azt tudom mondani, államtitkár úr, hajrá: készítse elő a minisztérium, és hozza a parlament elé ünnepélyes törvényben, hogy elítéli a miniszterelnök úr tevékenységét. Hasonló lesz ahhoz a törvényhez, amit annak idején Sztálin generalissimus dicsőségéről a magyar parlament törvénybe foglalt, és akkor a két dolog már össze is ért. Úgyhogy ennek alapján a továbbiakban én ezt a vitát nem szeretném folytatni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szavazhatunk, ugye? Közben néhány helyettesítés aktualitását veszítette. Ami még érvényes: Kozma Péter helyettesíti Molnár Attilát, Cser-Palkovics úr – akit köszöntünk mint Fehérvár új polgármesterét – most Kovács Ferencet, Kerényi János Rubovszky Györgyöt helyettesíti a továbbiakban. Köszönöm szépen.

Szavazás

A tárgysorozatba-vételről szavazunk. Ki az, aki támogatja az indítvány tárgysorozatba-vételét? *(Szavazás.)* 2 igen. Ki az, aki ellenzi? *(Szavazás.)* 18-an ellenzik. Tartózkodás? *(Szavazás.)* 3 tartózkodás mellett nem vettük tárgysorozatba. Köszönöm szépen.

d) A társadalmi részvétel érvényesülését gátoló egyes törvények és törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről szóló törvényjavaslat (T/678. szám)

Következik a d) pont alatt a társadalmi részvétel érvényesülését gátoló egyes törvények és törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről szóló T/678. számú törvényjavaslat, Schiffer András és Jávor Benedek képviselő urak indítványa. Átadom a szót Schiffer András előterjesztőnek.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm, elnök úr. A törvényjavaslat apropója tulajdonképpen még tavaly született meg. Parlamenten kívüli pártként kezdeményeztük azt a sukorói King's City-botrány kapcsán, hogy túl azon, hogy a megfelelő jogi eljárások megindultak, a parlament vizsgálja felül azt a törvényt, amelyet 2006-ban eléggé szerencsétlen módon ötpárti egyetértéssel elfogadott a kiemelt beruházásokról. Mert az az álláspontunk, hogy a sukorói botrány és az ehhez hasonló egyéb visszaesések nem pusztán egy-egy politikus felelősségét vetik föl, hanem strukturális problémák vannak a jogrendszerben.

Mi azt kezdeményezzük ezzel a törvényjavaslattal, hogy egy olyan törvényt helyezzen hatályon kívül az Országgyűlés, amely gyakorlatilag táptalajt biztosít arra, hogy a sukorói King's City-botrányhoz hasonló ügyek megtörténjenek Magyarországon, akár ebben a ciklusban, a következő ciklusban, bármikor. Arról van szó, hogy nekünk ezzel a törvénnyel van komoly fejlesztéspolitikai problémánk is, de ami ennél súlyosabb, hogy egy megengedhetetlen korrupciós nyomás alá helyezi a köztársaság kormányát. A különböző gazdaságpolitikai érveket azért nem tudom osztani, mert amikor a legnagyobb külföldi tőkebeáramlás volt Magyarországon a kilencvenes években, akkor ez a törvény nem volt; ez egy 2006-os törvény. Egész egyszerűen egy jogállamban nem tartható az, hogy a köztársaság mindenkorai kormánya mindenféle elszámolási és indokolási kötelezettség nélkül kedvezményezzen befektetőket. Nem jött volna létre ez a sukorói King's City-botrány, ha nincs ez a törvény, és attól sem tudunk eltekinteni, hogy ez a törvény, illetve az ehhez kapcsolódó törvénymódosítások egész egyszerűen a közösségi ellenőrzést csökkentik a minimumra olyan beruházások tekintetében, amelyek – lásd például a Velencei-tó környékét

– az ott élők életminőségét nagymértékben befolyásolják. Közösségi ellenőrzés alatt értem a hatósági ellenőrzéseket, de azt is, hogy a különböző társadalmi szervezetek egy hagyományos hatósági engedélyezési eljárásba hatékonyan be tudnak kapcsolódni, míg egy kiemelt beruházás esetében nem.

Nagy tisztelettel arra kérem tehát a tisztelt bizottságot, főleg azokat a képviselőtársaimat, akik derekasan kiálltak a Velencei-tó partjára a múlt évben, hogy támogassák a kezdeményezésünket, legalább annyiban, hogy tárgysorozatba kerüljön, és a parlamentben folyjon egy nyílt vita arról, hogy egyáltalán mit kell kezdeni azokkal a törvényekkel, amelyek lehetővé teszik az ilyen jellegű botrányoknak a kipattanását.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szakmai észrevétel a kormány részéről?

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Tisztelt Bizottság! Az illetékes tárca szakmai észrevételei azok, hogy álláspontjuk szerint a hatályon kívül helyezni kívánt törvény nem rendelkezik versenytorzító hatással. A javaslat szerintük nem alkalmas a fejlesztéspolitikai célok általános, minden gazdasági szereplőre kiterjedő megvalósítására. A hatályon kívül helyezni kívánt törvény hatálya alá tartozó kiemelt beruházások gyors és hatékony elbírálása ahhoz is szükséges, hogy az Európai Unió által a kohéziós alapból és a strukturális alapokból biztosított támogatások teljes egészében lehívhatók legyenek. Önmagában a törvény hatályon kívül helyezése az esetleges, valóban jogos kritikákat még nem oldja meg.

Én tehát úgy foglalnám össze, a vélemény az, hogy természetesen ezzel a 2006-ban elfogadott törvénnyel kapcsolatban számos kritika vethető fel, de a nyom nélküli hatályon kívül helyezése, tehát anélkül, hogy elgondolkodnánk, hogy mi legyen helyette, az nem megfelelő megoldás a tárca álláspontja szerint.

Még egy észrevétel: azért annak van értelme, hogy ha már egy kiemelt beruházáshoz, egy kormánydöntéshez bizonyos eljárási kedvezmények, eljárási könnyítések tartoznak, akkor azt egy törvény írja elő, mi a feltétele annak, hogy a kormány ilyen döntést hozhasson, tehát hogy mely esetben hozhasson ilyen döntést. Tehát törvényben rögzítik azt, hogy mely esetekben dönthet így a kormány, és utána a kormány döntése eredményezi ezeket az eljárási könnyítéseket. Ha nincs ilyen törvény, akkor valóban általános eljárási rendben kell mindent tárgyalni. Ez viszont a tárca álláspontja szerint az uniós forrásokhoz való hozzájutást nehezítené meg.

Összefoglalva: a kérdésfelvetés jogos, tehát a törvény felülvizsgálata mindenképpen jogos, de a teljes egészében való hatályon kívül helyezése talán nagyobb károkat okozna, mint a törvény hatályban tartása.

ELNÖK: Köszönöm. Hozzászólás? Steiner képviselő úr, majd Gaudi képviselő úr!

DR. STEINER PÁL (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Azon vagyok meglepődve, hogy Schiffer képviselőtársam, akinek jogelméleti felkészültsége egészen kiváló, egyáltalán jegyezte ezt a törvényjavaslatot. Mert azt a szándékot értem, hogy kommunikációs okokból miért fókuszálnak a sukorói projektekre, de azt gondolom, mégiscsak az lenne a helyes – de hát nem tudom, mi fog történni –, ha ezt a független magyar bíróság döntené el, hogy történt-e ott valami olyan, ami a bíróságra tartozik.

Nem is ezzel a részével szeretnék foglalkozni, hanem azzal a részével, hogy az úgynevezett kiemelt projektek egy olyan uniós támogatási forma, amelyet megszüntetni azért is hatalmas probléma lenne, nemcsak azért, mert az ön javaslata általánosít, hanem azért is, mert számos olyan projekt valósult meg, amely rendkívül sikeres volt ebben a formában.

Például hogy csak egyet hadd említsek: a „Budapest szíve” programot, amelyet Rogán Antal képviselő úrral, polgármester úrral együtt vittünk az elmúlt években, és jelen pillanatban is dolgozunk közösen ezen a munkán. De számos más projektet tudnék megemlíteni, mint a Közép-magyarországi Regionális Fejlesztési Tanács volt elnöke, ahol ezeket a kiemelt projekteket véleményyeztük. És szeretném önöknek elmondani, és ez nagy öröm volt a számomra, hogy a fejlesztési tanács, beleértve a fideszes alelnököket, társelnököket, polgármestereket, minden esetben egyhangúlag, egyöntetűen szavazta meg ezeket a projekteket.

Összességében tehát azért nem tartom jónak ezt az elképzelést, mert kiöntené a vízzel együtt a gyereket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Gaudi képviselő úr kért szót.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Az előterjesztést nagyon fontosnak és értékesnek tartjuk. A Jobbik-frakció megvizsgálta annak a hatását, ami abban foglalható össze röviden, hogy valóban, az a fajta önkény, amely egyes beruházásokat kiemeltté tesz, és e mögé valóban nem követeli meg az átlátható és nemzeti érdekek szempontjából valóban lényeges, megkérdőjelezhetetlen szempontok felvonultatását, ez olyan eseteket is eredményezhet, mint Sukoró. Sukorót ráadásul a Magyarországon jelenleg politikai fogságban sínylődő Budaházy György és társai tarták föl, ezt az egész sukorói beruházási botrányt... (*Zaj, közbeszólások. – Dr. Budai Gyula: Na! Na!*), bár ebben Budai Gyula is részt vett (*Derültség, közbeszólások.*), de a Budaházy Györgyről készült felvétel bizonyítja – majd adok egy lemezt erről a DVD-ről, amely Budaházy György közéleti tevékenységét foglalja össze, nemrégiben készítettük el –, 2009 elején Budaházy György és társai hangszóróval a kezükben járták Sukoró főutcáját, és azt kiáltották az embereknek, hogy „tiltakozzatok a sukorói kaszinóberuházás ellen!”. Elévülhetetlen érdemei vannak Budai Gyulának, még egyszer mondom, de ettől függetlenül ez egy botrány volt és jelenleg is az. És pont ehhez kapcsolódóan kell itt elmondani azt – egy mondattal mégiscsak kicsi háttérrel adva ennek –, hogy tarthatatlan helyzet, hogy bár hál’ istennek, az MNV Zrt. akkori vezetője már vád alatt van, de végül is azok, akik ennek a speciális projektnek a kifejlesztését eldöntötték, tehát Gyurcsány Ferenc jelesül, még szabadlábban van, és könnyen lehet, hogy még ma is belebotlunk itt az Országház folyosóin, ahelyett, hogy már a rá irányuló vádakkal, gyanúsításokkal szembesülne, és ehhez képest Budaházy György van bent most már lassan közel másfél éve előzetesben, rendkívül tisztességtelen, unfair eljárások mellett. Tehát helycserés támadás a börtönökben is – ez a jelszavunk. (*Folyamatos zaj.*)

Viszont az előterjesztés érdemi részét mi azért tartjuk tárgysorozatba-vételre alkalmasnak, mert a problémafelvetés oldaláról nagyon értékes ez a javaslat. Lehet, hogy nem kellene valóban gyökerestül kiirtani ezt a jogszabályt, ha az európai uniós összegek lehívása érdekében ezt az európai téncrendet úgymond el kell járni itthon, de mindenféleképpen úgy kellene az európai téncrendet követni, hogy annak egyedül egy fokmérője legyen, egy zsinórmértéke legyen: hogy a nemzeti érdekeket stratégiaileg segíti vagy nem segíti. Ezek a szempontrendszerben ebben a hatályon kívül helyezendő 2006. évi LIII. törvényben nem jelennek meg.

Azt gondolom tehát, hogy tárgysorozatba-vételre alkalmas a javaslat, és utána valóban, jobbító szándékú javaslatokkal akár a kormány, akár a kormánytöbbség, akár a Jobbik is szeretne élni, annak érdekében, hogy valóban, a társadalmi részvétel érvényesülése ne legyen kizárható ezekből a kiemelt projektekből. És persze lehetne itt arról is vitát nyitni, hogy egy Audi-beruházás támogatása komoly, vissza nem térítendő milliárdokkal, az-e az értékesebb cél, vagy pedig az, hogy mondjuk, olyan jellegű kistérségi beruházásokat erősítsenek, amelyben azért alapvetően a magyar termelők, magyar beszállítók zárt láncolata

működik. Ne felejtsek el, a Hankook-beruházásnál azt ígérték... (*Folyamatos zaj.*) Remélem, nem zavarom nagyon a képviselőtársaimat ebben a kedélyes társalgásban, de talán lehet, hogy ezt teszem, úgyhogy nem tudom, folytassam egyáltalán, elnök úr?

ELNÖK: Igen, igen!

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen. Tehát a Hankook-beruházásnál is azt láttuk, azt hallottuk, azt ígérték, hogy 90 százalékot meghaladó lesz a magyar beszállítók aránya, ehhez képest számok igazolják azt, legalábbis Dunaújváros környéki információim arról szólnak, hogy a 10 százalékot alig éri el a magyar beszállítók a Hankook-beruházásnál, amely 20 milliárd vissza nem térítendő támogatást kapott Kókaéktól. Ha már itt vagyunk egyébként, számomra nagy nyitott kérdés, hogy Kóka és társai ellen vajon miért nem indultak még eljárások; de nagyon reménykedem, hogy Budai Gyula energiáit arra is fogja ösztönözni, hogy ezt a kérdést is felgöngyölje. Úgyhogy köszönöm szépen.

ELNÖK: Van még hozzászóló? Budai Gyula, parancsoljon!

DR. BUDAI GYULA (Fidesz): Köszönöm szépen. Köszönöm szépen Gaudi-Nagy Tamás méltató szavait; igazán jólesett. De a viccet félretéve, én úgy gondolom, nem magát a jogszabályt kellene felülvizsgálni, hanem azokat a beruházásokat, amelyeket a Gyurcsány-kormány az utolsó etapban nemzetgazdasági szempontból kiemeltté nyilvánított. Itt van például az Óbudai–Hajógyári-szigeten az Álomsziget nevű beruházás, ahol már most kijelenthető, hogy jelentős jogszabálysértések történtek erre a törvényre hivatkozással. Tehát én úgy gondolom, magát a beruházásokat kellene átvizsgálni. Nem a jogszabállyal van gond, hanem a beruházásokkal szerintem; illetve azokkal a gyorsított eljárásokkal, ami a jogszabály alapján lehetővé teszi ezeknek a beruházásoknak a kiemeltté tételét.

Schiffer képviselőtársamnak is javasolnám tehát, hogy nem a törvénnyel kellene szerintem nekünk foglalkozni, hanem a beruházásokkal. Ott van a kutya elásva, úgy gondolom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Visszaadom a szót az előterjesztők képviselőjének.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen. Előljáróban csak annyit, hogy én nem tudom, hogyan jönnek ide a folyamatban lévő büntetőeljárások, ehhez ennek a törvényjavaslatnak semmi köze. Azt valóban majd a független magyar bíróság elbírálja. Sőt, ez a törvényjavaslat pontosan azért született, mert még az is lehet, hogy nem állapítanak meg büntetőjogi felelősséget, pontosan azért, mert van egy ilyen törvény, amelyik meglehetősen tág teret ad a kormánynak a mérlegelésre. Pontosan arról van szó, hogy van egy legális kapu arra, hogyan lehet kebelbéli barátokat kedvezményezni.

Steiner képviselőtársam lehet, hogy meglepődött azon, hogy én jegyzem ezt a törvényjavaslatot. Én viszont egyáltalán nem lepődöm meg azon, hogy a Szocialista Párt a nagybefektetők pártján áll. (*Derültség.*) Ezt az elmúlt nyolc évben bizonyították. Azt gondolom, akkor, amikor itt Álomszigetről, Sávolyról, miegyebekről lehet hallani, talán azért önvizsgálatot is kellene tartani, mert – és ebben vitatkozom Budai képviselőtársammal – itt nem pusztán arról van szó, hogy egy-egy alkalommal születnek rossz döntések. Ha ez a kormány felelősen neki akar vágni annak, hogy az oligarchákat eltávolítsa a politikából, hogy kiirtsa a politikai korrupciót, akkor meg kell azt is nézni, hogy milyen strukturális problémák vannak a jogrendszerben. Az elszámoltatás egy üres propagandaszöveg marad akkor, ha a kormány, párhuzamosan a különböző vizsgálatok megindításával, nem tesz lépéseket annak érdekében, hogy az ilyen jellegű ügyeket lehetővé tevő jogszabályi környezet megszűnjön.

Államtitkár úrnak meg csak annyit reflektálnék a felvetésére, hogy a javaslatunk indokolásában szerepel – nem tudom persze, hogy hányan olvasták el –, hogy a különböző közigazgatási kudarcokat nem a fejlesztéspolitikán kellene levezetni. Tehát ha nem hatékonyan működik a közigazgatási rendszer, az egyes hatósági eljárások, akkor ott kellene ezt a problémát kezelni, és nem a fejlesztéspolitika területén. És még valamit: miközben a szocialisták vonzalma a nagybefektetők iránt ismert, a kormányprogram éppenséggel pont azt hirdette meg, hogy a hazai kis- és középvállalkozókat kívánják előnyben részesíteni. Én azt bátorítottam gondolni, hogy talán a Fidesz szimpatizál egy olyan javaslattal, amelyik túl az antikorrupciós politikán, egész egyszerűen egy olyan irányba mozdítaná el az egész fejlesztéspolitikát, ami nem egy-egy kiemelt nagybefektetőt kedvezményez, hanem ezeket a forrásokat legalábbis segít terelni a kisméretű, kisléptékű gazdálkodók irányába.

Köszönöm.

ELNÖK: Szavazhatunk? Budai Gyula jelentkezett.

DR. BUDAI GYULA (Fidesz): Egy utolsó reakciót hadd tegyek a Schiffer képviselőtársam által elmondottakra. Én meg úgy gondolom, pontosan ez a jogszabály ad lehetőséget – és itt most ne csak Sukoróra fókuszáljunk, mert csak Sukoróról beszélünk –, hogy azoknak a személyeknek a felelősségét megállapítsuk, akik a jogszabály rendelkezésének kikerülésével bizonyos szerződéseket írtak alá. Úgy gondolom, ez a jogszabály rögzít azért néhány olyan pontot, amelynek alapján azon személyek felelősségét meg lehet állapítani, akikről Gaudi képviselőtársam beszélt. Vagyis úgy gondolom, nem a jogszabállyal van a baj, hanem azzal, ahogy a jogszabályt alkalmazzák.

Köszönöm.

Szavazás

ELNÖK: Köszönöm, akkor most döntünk. Ki az, aki támogatja a javaslat tárgysorozatba-vételét? *(Szavazás.)* 4 szavazat. Ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás.)* 18-an. Ki az, aki ellenzi? *(Szavazás.)* 2 ellenszavazat mellett nem vettük tárgysorozatba. Köszönöm szépen.

e) Egyes közjogi tisztségviselők újraválaszthatóságának kizárásával összefüggő törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat (T/826. szám)

Az e) pont alatt az egyes közjogi tisztségviselők újraválaszthatóságának kizárásával összefüggő törvénymódosításokról szóló T/826. számú törvényjavaslat következik, Schiffer András képviselő úr önálló indítványa. Átadom a szót képviselő úrnak.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen. A parlamenti választási kampányban az LMP meghirdette azt a 15 pontját, amellyel, úgy véljük, hogy a magyar demokrácia intézményrendszere megújítható. Ennek a csomagnak az egyik eleme az, amit beterveztünk, nevezetesen, hogy a különböző alkotmányos intézmények iránti bizalomvesztésnek, illetve a politikai mezők fagyottságának az egyik eleme az, hogy különböző közjogi pozíciókat gyakorlatilag korlátlan ideig, szinte kihalásos alapon lehet betölteni.

Mi itt egyelőre ebben a törvényjavaslatban nem lövünk nagyra és messzire és széles körben, de szeretnénk megerősíteni a fékek és ellensúlyok rendszerét, és ennek keretében például a független intézmények tekintetében szeretnénk kizárni az újraválaszthatóságot. Ennek az az indoka, hogy az elmúlt húsz évből van azért jócskán tapasztalat arra, hogy ha egy független intézmény élén, illetve egy független intézményt jelentő testületben a tagságot,

illetve a vezetői pozíciót meg lehet ismételni, akkor például a ciklus vége felé, hogy úgy mondjam, az illető személy vagy a tisztséget, pozíciót betöltő személy nem biztos, hogy nem fogja keresni az adott pillanatnyi többségnek vagy kétharmados többségnek a kegyeit. Ráadásul egy olyan jogpolitikai irány kezd kirajzolódni a kormánytöbbség oldaláról, amely különböző intézmények tekintetében még növelné is a hivatalban eltölthető időt. Amikor 6, de főleg, amikor 9 és 12 éves terminusokkal kalkulálunk egy-egy intézmény élén, akkor végképp indokolatlan az, hogy gyakorlatilag egy emberöltőnyit valaki eltöltsön egy ilyen pozícióban.

Összegezve: úgy véljük, hogy éppenséggel a függetlenséget erősíti az, ha nem kell úgymond újraszabási kampányt indítani egy független pozíciót betöltő személynek. De összességében is, ha kicsit távlatosan tekintünk, jót tenne a magyar demokráciának az, ha különböző fontos pozíciókat nem lenne lehetőség több évtizedig adott esetben betölteni.

Köszönöm.

ELNÖK: Először meghallgatjuk a kormány szakmai álláspontját.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Elnök úr, itt szakmai álláspontot nem alakítottunk ki, lévén, hogy ez nem egy szakmai kérdés, ez alapvetően egy közjogi, politikai kérdés, de valóban meg lehet közelíteni szakmailag. Egy szempontot javasolnék szakmailag: hogy akkor célszerű az egységes szabályozás irányába elmozdulni. Persze az is igaz, hogy lehetnek olyan tisztségek, ahol mégiscsak külön-külön mérlegelni kell, hogy az újraszabásra lehetőség legyen, de például a mandátum időtartama nem lényegtelen kérdés. Azt gondolom, azt feltételezem, ezzel talán Schiffer képviselő úr is egyetért, hogy mondjuk, a 6 évre megválasztott vagy 6 évre kinevezett tisztségviselők esetén az újraszabást vagy újbóli kinevezést lehetővé kellene tenni. A 9 év vagy ennél hosszabb időtartam már egy olyan időtartam, ahol valóban indokolt, hogy azt csak egyszer tölthesse be a kinevezett vagy megválasztott személy. Itt tehát szinkronba kell hozni az újraszabhatóságot a mandátum időtartamával; ez egy lényeges szempont lehet, tehát egy lényeges közjogi szempont.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Salamon képviselő úr jelentkezett.

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP): Tisztelt Bizottság! Szerintem Schiffer képviselő úr felvetése reális problémára mutat rá, amikor összefüggést lát az újraszabhatóság és a függetlenség kérdése között. Ez szerintem egy olyan megközelítés, amit valóban végig kell gondolni. Magam is azt gondolom, hogy alapvetően egy egységes logikával kell a kérdést rendezni, de óva intenek attól, hogy az összes összefüggés kellő végiggondolása nélkül tegyük ezt meg.

Egyetlenegy példát hadd mondjak Schiffer képviselő úrnak. Az alkotmány-előkészítő eseti bizottságnak képviselő úr is tagja, s talán már olvasta, hogy Paczolay Péter alkotmánybíró elnök úr fölveti az újraszabhatóság kizárását, de hozzáteszi, hogy jó lenne, ha a mandátumot 12 évre meghosszabbítanák. Tehát egy 9 évnél hosszabb mandátumban gondolkozik az Alkotmánybíró elnöke, és úgy tesz erre javaslatot. Ez csak példa arra, hogy nem szabad elhamarkodottan és átgondolatlanul nekiállni ennek a kérdésnek a rendezéséhez, mert itt ilyen összefüggések is lehetnek.

Répassy államtitkár úr kicsit máshonnan közelítette meg a kérdést, mert azt nézte, hogy egy rövidebb mandátum esetében inkább indokolható, egy hosszabb mandátum esetében nem. Ez egy más szempont. Végig kell ezeket gondolni. Úgy gondolom, ez nem utolsósorban az alkotmány-előkészítő eseti bizottság feladata lehet; nem biztos, teszem hozzá, mert az egy kérdés, hogy az új alkotmányban ilyen kérdések milyen részletességgel kerülnek

szabályozásra, és milyen mértékben bízza ezt majd rá, hiszen az új alkotmány hatalmazza fel e tekintetben a sarkalatos vagy kétharmados törvényeket, és utalja annak a hatáskörébe e kérdések rendezését.

Én tehát azt gondolom, hogy a téma fölvetése jogos, de a javaslatot ebben a pillanatban idő előttinek tartom, és ezért nem tudnám támogatni a tárgysorozatba-vételét. A magam részéről tartózkodni fogok a szavazáskor.

ELNÖK: Köszönöm. További hozzászólást nem látok; visszaadom a szót az előterjesztőnek.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm, elnök úr. Először is arra szeretném kérni Salamon képviselőtársamat, hogy gondolja át, és esetleg támogassa. Én azzal egyetértek, jó érvek szólnak amellet, hogy legyen egy generális megoldás. Nyilván, ha generális megoldást kívánunk keresni, azt elsősorban az alkotmányozási folyamatban kellene kiérlelni. Viszont a jelenlegi alkotmány logikája szerint az újraválaszthatóság kérdése nem egy alkotmányos szintű, tehát nem egy generális probléma. Nem véletlenül van ez a törvénymódosítási javaslat; egyelőre az egyes, az alkotmányos rendelkezéseket végrehajtó intézményi törvények rendelkeznek erről. Tehát a jelenlegi logika más.

Amit Répássy államtitkár úr felvet, hogy mondjuk, csak a 6 évnél hosszabb, 8, 9 vagy 12 éves mandátumokra terjedjen ki, ez egy olyan kérdés, amit ha már tárgysorozatban van, a törvényjavaslat vitájában módosító indítványokkal lehet kezelni.

Szeretném hangsúlyozni Salamon képviselőtársamnak, hogy a probléma annyiban időszerű, hogy mindannyian azzal álltunk elő május 17-én, tehát amikor megindult érdemben az Országgyűlés munkája, hogy van egy óriási bizalomvesztés az alkotmányos intézményekkel szemben. Ennek megint csak – az előző napirendi ponthoz hasonlóan – vannak strukturális okai. Az egyik ilyen az, mondom – és ez túlmege picit a törvényjavaslat területén –, hogy számos pozíció van, amelyet túlságosan is hosszú ideig be lehet tölteni. A jelenlegi szabályozási filozófia viszont nem generálisan, nem az alkotmány szintjén rendezte ezt a kérdést.

Szerintem, ha a kormányzati többség a demokratikus intézményekbe vetett bizalom visszaszerzése érdekében megtett már lépéseket, az alkotmányozási folyamattól függetlenül szerintem ez szintén egy olyan aktus lehet, ami beleillik ebbe a folyamatba. És mondom, az, amit államtitkár úr felvet, ezt pedig éppen a törvényjavaslat vitájában meg lehet vitatni, adott esetben szűkíteni vagy éppen tágítani lehet a fókuszát ennek a törvényjavaslatnak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További helyettesítés: Bohács Zsolt Kerényi Jánost helyettesíti.

Szavazás

Most pedig határozunk a tárgysorozatba-vételről. Ki az, aki támogatja Schiffer képviselő úr indítványának tárgysorozatba-vételét? *(Szavazás.)* 1 igen. Ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás.)* Mindenki más tartózkodik; nem kapott elegendő szavazatot, nem vettük tárgysorozatba. Köszönöm szépen.

f) A polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/182. szám)

Az f) pont alatt ugyancsak Schiffer képviselő úr, valamint Szabó Timea képviselő asszonynak a Ptk. módosításáról szóló javaslatát tárgyaljuk T/182. szám alatt. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Amikor a parlament döntött az előkészített új Ptk. hatályba nem lépésével összefüggő törvényjavaslatról, akkor azt magunk is megszavaztuk. Nem is kívánok most ebbe a vitába újra belebocsátkozni; súlyos kifogásaink voltak nekünk is azzal, ahogyan az előző ciklusban az új polgári törvénykönyv előkészült.

Ugyanakkor azt látni kell, hogy az új polgári törvénykönyv kezel egy olyan helyzetet, amely legalább 70 ezer honfitársunknak ad reményt az emberhez méltó életre. Az lenne a tiszteletteljes javaslatunk és egyben kérésünk, hogy függetlenül attól, hogy egyébként – helyesen – újraindul az új Ptk. kodifikációs folyamata, a gondnoksági reformra vonatkozó részét léptesse hatályba, egész egyszerűen azért, mert az előkészített új Ptk.-nak az erre vonatkozó fejezete valóban egy forradalmi változást jelent, s ugyanakkor a magyar demokrácia minősége függ nagyban attól, hogy a leggyengébb érdekérvényesítési képességgel rendelkező társadalmi csoportok helyzetéhez hogyan viszonyul a jogalkotó.

Ha vitáink vannak a gondnoksági reform egyes részleteivel kapcsolatban, az megint csak nem a tárgysorozatba-vételről van szó; azt akkor plenáris ülésen le kell folytatni. Pontosan ismerem a kormányzati szándékot, hogy az új Ptk.-t az egész újraindított kodifikációs folyamat végén szeretné előterjeszteni. Viszont erős megfontolásra ajánlanám a kormány képviselője számára is, hogy ez egy nagyon fontos, részben gesztus, részben pedig tényleges cselekedet lenne egy egyébként számkivetett társadalmi csoport irányában, ha ez a gondnoksági reform, amely gondnokságnak a jelenlegi szabályozása igencsak elavult, nem várná meg az egész Ptk.-kodifikációs folyamatnak a végét.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Államtitkár úr?

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Tisztelt Bizottság! A kormány álláspontja valóban kikövetkeztethető abból, hogy az 1129/2010. (VI.10.) kormányhatározat alapján a kormány döntött az új polgári törvénykönyv megalkotásáról, és az új polgári törvénykönyv kodifikációja során felülvizsgálatra kerülnek a cselekvőképességi szabályok is, amelyek áttekintésére egyébként külön munkacsoport jött létre. Ezért én – még egyszer: szakmai vagy tárcaálláspontként – nem javaslok a javaslat tárgysorozatba-vételét.

Még egy dolgot szeretnék megjegyezni. A cselekvőképességgel kapcsolatos kérdések nemcsak polgári jogi problémákat vetnek föl, hogy így mondjam, hanem a legutolsó és megoldandó, cselekvőképességgel összefüggő kérdés – a legutolsó alatt értem, hogy aktuális – éppen a választójogok szabályozása. Ezt persze Salamon László elnök úr jobban tudja, de választójogi vetülete is van a cselekvőképesség korlátozásának, és itt nagyon komolyan el kell gondolkodni azon, hogy a korlátozottan cselekvőképes személyeknek választójogot kell biztosítani, vagy attól függően, hogy minek fogják nevezni a korlátozott cselekvőképességet – nem tudom pontosan a megoldást. A kormány mindenesetre elkezdte a javaslat kidolgozását, de figyelemmel vagyunk arra, hogy a választási reform előkészítése is zajlik. Ez utóbbi kérdés talán annyiban nem égető, hogy teoretikusan most nem nézünk választás elé, bár akár bármikor lehet népszavazás, de valóban, teoretikusan, mondjuk, van még időnk arra, hogy ezeket eldöntsük.

A polgári törvénykönyv megalkotása során, azt kérem az előterjesztőtől, ne automatikusan a 2009-es törvényi szabálynak a hatályba léptetésében gondolkodjanak, hanem adjunk lehetőséget a Vékás professzor úr által vezetett szakértői bizottságnak, hogy újra áttekintsék a cselekvőképesség szabályait, és elképzelhető, hogy születik valamilyen kompromisszumos megoldás. Azt szeretném leszögezni, hogy abban a formában, ahogyan

2009-ben az Országgyűlés elfogadta, tudtommal abban a formában nem támogatta a Vékás-féle szakértői bizottság ennek a jogi megoldásnak a részleteit.

ELNÖK: Köszönöm. Salamon képviselő úr!

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Nagyon rövidre fognám a magam indoklását. Azt javaslom, hogy a bizottság ne vegye tárgysorozatba.

Amit Schiffer képviselő úr hozzátett, hogy a tárgysorozatba-vételnek nem funkciója az érdemi megvitatás: teljesen egyetértek vele. Készül egy új polgári törvénykönyv. Nem tudom pontosan, hogy abban a polgári törvénykönyvben hogyan lesz ez a kérdés szabályozva, és nem tudom, hogy az a megoldás hogyan fog viszonyulni a képviselő úr által benyújtott javaslathoz. De ha nem lesz szó szerint azonos, akkor óriási hiba elfogadni most egy olyan szabályozást, ami egy év múlva megváltozik. Elfogadhatatlan az, hogy a gondnokság alá helyezés szabályai rövid intervallumokon belül mások és mások legyenek. Itt tehát most többről van szó, mint az előző javaslatnál, hogy ne vágjunk elébe bizonyos folyamatoknak, mert ami a mandátum meghosszabbítására vonatkozó javaslatot illeti, annak ilyen kockázatai nincsenek. De képviselő úr nyilván belátja, hogy az lehetetlen, hogy emberek státusát, cselekvőképességét most szabályozzuk valahogy – ami lehet, hogy jó, tehát én most tényleg nem bocsátkozom érdemi értékelésbe; lehet, hogy nem jó, nem tudom –, majd utána a kodifikációs bizottság által benyújtott új polgári törvénykönyv egy év, másfél év múlva fel fogja borítani ezt a szabályozást. Ilyet emberekkel nem lehet megcsinálni!

Én tehát azt mondom, hogy itt nem tartózkodni fogok a tárgysorozatba-vétellel kapcsolatban, hanem kifejezetten ellenszavazatot adok le, mert a jó szándék ellenére, én elfogadom a gesztusértékét is a javaslatnak, ezeket nem vonom kétségbe, még az is lehet, hogy a javaslat netán esetleg jó is – nem vizsgáltam érdemben, ezt hozzáteszem –, de minden szándéktól függetlenül ebben komoly kártételi lehetőségek vannak, és nagyon nemkívánatos, hogy ebbe a hibába beleessünk.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Előterjesztő?

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tényleg csak két mondat Salamon képviselő úrra, illetve államtitkár úrra reagálva.

Természetesen én nem rejtettem véka alá, hogy az elfogadott és azóta hatályba nem léptetett új Ptk.-nak ezzel a fejezetével tartalmilag egyetértünk. Tehát ennek a gondnoksági reformnak az alapfilozófiája az LMP álláspontja szerint rendkívül progresszív. Itt csak két körülményre hívnám fel a figyelmet: arról van szó, hogy megszűnik az a gyakorlatilag a feudalizmust idéző rendszer, hogy bárkit gyakorlatilag határidő nélkül és a felülvizsgálat lehetősége nélkül lehessen jogfosztani. A másik rendkívül progresszív irány ebben a szabályozási koncepcióban pedig az, hogy differenciáltan kezelik a cselekvőképességükben érintetteknek a körét. Tehát például lehetőséget biztosít arra, hogy miközben valaki a vagyoni ügyei tekintetében teljességgel cselekvőképtelen, például a választójoga megmaradjon, mert egész egyszerűen az a szellemi fogyatkozás vagy betegség, ami őt sújtja, az nem terjed ki, mondjuk, a közügyek intézésére.

Úgy véljük, egy európai demokráciában – és azért hozom itt ezt az érvet, mert nemzetközi egyezmények is kényszerítik Magyarországot erre az irányra – igenis elengedhetetlen és rendkívül sürgős az, hogy mind a határidő nélküli gondnokság alá helyezést megszüntesse, és differenciáltan kezelje az ilyen jellegű társadalmi csoportokat.

Köszönöm.

Szavazás

ELNÖK: Köszönöm. Ha nincs több hozzászólás, akkor dönthetünk. Ki támogatja az előterjesztő által javasolt tárgysorozatba-vételt? *(Szavazás.)* 5-en támogatják. Kik tartózkodnak? *(Szavazás.)* Majdnem mindenki más tartózkodik. Ki ellenzi? *(Szavazás.)* 2-en ellenzik, a többiek tartózkodtak. Nem kapott kellő támogatást a tárgysorozatba-vételhez. Köszönöm szépen.

g) A Magyar Köztársaság alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/1050. szám)

A g) pont alatt alkotmánymódosításról szóló indítványt tettek jobbkios képviselők, akik közül itt van Szilágyi György. Át is adom a szót, parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A parlamentarizmus és a demokrácia alapján, ha egy törvényjavaslat az illetékes bizottság elé kerül, kétesélyes a döntési lehetőség. Én most mégis bizakodó vagyok, és remélem, hogy a bizottság támogatni fogja az alkotmánymódosító javaslatunkat. Sőt még abban is bízom, hogy minél előbb a tisztelt Ház kerülhet a javaslatunk. Mire alapozom a bizakodásomat? Arra, hogy a javaslatunk egyértelműen egy olyan kérdéskörre irányul, ami a Jobbik programjában szerepel, de talán a legmarkánsabb ígérete volt a Fidesz-KDNP-nek is az országgyűlési választási kampány során: ez pedig az elszámoltatás.

Az elszámoltatás alapjait teremthetjük meg azzal, ha a volt rendszer állampárti vezetőit kizárjuk a közéletből, hiszen ez kellene, hogy az alapja legyen egy demokratikus rendszerváltásnak. Ezt elmulasztottuk 1990-ben; azóta több volt szocialista országban ezt megtették, említhetem Csehországot vagy Lengyelországot. Most itt a lehetőség, hogy mi is megtegyük, annál is inkább, mivel a választók is ezt várják el tőlünk. Ráadásul ez a jövő építésének a szempontjából is elengedhetetlen, hogy olyanok ne lehessenek hatással hazánk irányítására, közéletére, gazdaságára, akik az előző rendszer kiszolgálói és irányítói voltak. Ezzel a módosítással megtisztíthatjuk a közéletet, és megakadályozhatjuk, hogy ezek az emberek, a múlt emberei rossz irányba vigyék hazánkat, mint ahogy tették ezt az elmúlt húsz évben is.

Kérem önöket, hogy támogassák az alkotmánymódosító javaslatunk tárgysorozatba-vételét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. A szakmai észrevételre átadom a szót az államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Tisztelt Bizottság! Nem vagyok könnyű helyzetben, mert biztos tudják a Jobbik képviselői, hogy én magam nyújtottam már be ilyen javaslatot Demeter Ervin képviselő úrral – biztosan utánanézték –, bár az nem volt ennyire széles körű. Akkor mérlegeltük a javaslat alkotmányjogi és egyéb emberi jogi összefüggéseit.

Az alkotmányunk szerint a tisztségviselés joga megillet mindenkit, tehát nemcsak az, hogy választhasson, hogy elinduljon választáson, hanem akár a tisztségviselés joga is megilleti, és ebből indul ki az alkotmány. A probléma az idődimenzió szerintem, az, hogy húsz évvel a rendszerváltás után ilyen törvényt alkotni, nehezen bizonyítható ennek a politikai élet demokratizálására irányuló szándéka. 1990-ben természetesen egy ilyen törvény, mint ahogy a hivatkozott példák, csehek – nem tudom, más országokban megvalósult-e olyan széleskörűen, mint a cseheknél, de a cseheknél bevezettek egy ilyen lusztrációs törvényt, de annak is lejárt már a hatálya; talán tíz év volt annak a hatálya, és azóta már rég indulhatnak a választásokon azok, akiket akkor kizártak a választásokból. Tehát húsz évvel a rendszerváltás után az állampártok tisztségviselőinek az ilyen közélettől való eltiltása szerintem nehezen

indokolható. A választók – hadd hivatkozzam éppen a tegnapi eredményre – elég jól tudják ezeket a szempontokat érvényesíteni, és a választók elég komolyan veszik figyelembe a politikusok múltját.

Arra azért felhívnám jobbikos képviselőtársaim figyelmét, hogy az ilyen alkotmánymódosításnak mindig kell egy olyan értelmének lennie, amely közjogilag is igazolható. Mert mondom, nehezen igazolható az, hogy húsz évvel a rendszerváltás után, mondjuk, a demokratikus közéletünkre a legnagyobb veszélyt jelentik azok, akik húsz évvel ezelőtt töltöttek be valamilyen párttiszséget.

S még egy szempontot megfogalmaznék a Jobbik képviselői számára, hogy érdekes, húsz év nagyon nagy idő, ha húsz évvel ezelőtt valaki párttiszséget töltött be, az nem tölthetne be a törvényjavaslatukban megfogalmazott tisztségeket, de akit mondjuk, tíz évvel ezelőtt jogerősen büncselekmény miatt elítéltek, és időközben már mentesült a büntetett előélethez fűződő hátrányok alól, az minden további nélkül betölthet ilyen tisztségeket. Tehát a Jobbik javaslata ott sántít, hogy például egy büntetőjogi elítélés következményeihez nem fűz ilyen súlyos jogkövetkezményt a jogrendszer, mint amit ők javasolnak. Márpedig ezen az alapon akkor, gondoljunk bele, talán célszerű lenne azt is végiggondolni, hogy a büncselekmények elkövetőinek a közéletben való részvétele vajon kívánatos-e vagy sem.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Schiffer képviselő úr, utána alelnök úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Azt gondolom, az elmúlt hónapoknak ez az egyik legfontosabb vitája. Nekem ennek a törvényjavaslatnak a szövegével rengeteg vitám van, a minőségével. Arra gondolok, hogy az alkotmányba bevenni, ráadásul tilalmazó rendelkezésben megfogalmazni azt, hogy „politikai tevékenységet”, ez egyszerűen nem illik egy jogállamba. Hát mit értünk politikai tevékenység alatt? Ki fogja ezt értelmezni?

Nyilvánvalóan erőteljes túlzás, hogy egy társadalmi szervezet vezető tisztségviselője nem lehet – hát miért ne lehetne? A Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom miért ne választhatna egy volt párttitkárt vezetőségi taggá, ha akarja? Ebbe szintén legalábbis nem illik egy alkotmányos demokráciában beleavatkozni.

Másfelől meg túlságosan szűk. Tehát miközben önök magánegyesületekből is ki akarnak rekeszteni volt pártállami tisztségviselőket, például azt ez a törvényjavaslat egyáltalán nem kezeli, hogyha valaki gazdasági kapcsolatra lép az állammal, koncesszió, közbeszerzés, és a többi, vagy éppen egyéb módon állami vagyonnal gazdálkodik. Sőt, miközben önök tiltják azt, hogy valaki pártállami vezető volt, erőszakszervezet befolyásos tisztje volt, a párt transzmissziós szíjaként működő SZOT vagy KISZ KB vezető tisztségviselőit meg kihagyták ebből a körből. Ezt csak jelezném, hogy nekem ezért vannak egész egyszerűen minőségi problémáim ezzel a javaslattal.

Ugyanakkor az LMP már akkor, amikor itt a Fidesz-KDNP pártszövetség elkezdett menetelni azzal, hogy itt forradalom történt, májustól kezdve következetesen arra hívja föl a figyelmet, hogy Magyarországon 1989-90-ben történt egy fontos cezúra, és nagyon nem szeretnénk, ha ezt a cezúrát bárki bármilyen oldalról megpróbálná elmosni. Mi elsőrendű fontosságúnak tartjuk, hogy a jogállam előtti és a jogállam utáni rendszer közötti különbség lényegét fenntartsuk. Akkor, amikor mindannyian hasonló diagnózist állapítottunk meg májusban a magyar demokrácia, illetve a magyar társadalom morális állapotát illetően, azzal is szembe kell néznünk, hogy az, amit államtitkár úr elmondott a törvényjavaslattal szemben, a cseh példával szemben, hogy az húsz évvel ezelőtt történt, talán Magyarországon azért alakult ki az elmúlt években ilyen mély morális válság, mert '90 óta egy folyamatos maszatolás történt. A jogállam előtti és a jogállam utáni rendszer közötti különbséget, igen, el lehetett kenni. Igen, el lehetett úgy kezdeni az új magyar demokráciát, hogy bizonyos

cselekedetek következmények nélkül maradhattak. Ahhoz, hogy valóban reparálni lehessen az alkotmányos demokrácia intézményrendszerét, nagyon világosan fönt kell tudni tartani ennek a különbségnek a lényegét. Ha ezt nem tesszük meg, ezt a morális válságot feloldani nem lehet, ellenben remek táptalajt adunk arra, hogy különböző szélsőséges uszítások meneteljenek mindenféle kizárólagosságra törekvő jelszavakkal.

Úgyhogy azzal együtt, hogy hangsúlyozom még egyszer, a jogszabályi javaslat szövegével kapcsolatban nekem nagyon komoly fenntartásaim vannak a minőségét illetően, ezek érzésem szerint egy plenáris vitában orvosolhatóak, a törvényjavaslatnak a tárgysorozatba-vételét támogatni fogom.

Köszönöm.

ELNÖK: Gyüre Csaba alelnök úr!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Már megijedtem, hogy Schiffer képviselőtársam nem fogja támogatni ezt a javaslatot, és nagyon tetszett, mert én is egyetértettem ezzel, hogy valóban elképzelhető, hogy szeretnénk ebbe így-úgy belevenni javaslatokat. Sokan vagyunk itt és sokféleképpen látjuk, és valóban, ez a legcélravezetőbb megoldás, amit itt a legvégén összefoglaló jelleggel Schiffer képviselőtársam elmondott, hiszen akkor mindenki hozzáteheti a módosító indítványát, és reméljük, hogy a parlament a legjobbat fogja elfogadni.

Picit viszont meglepődtem az államtitkár úr indokolásán, amit elmondott ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatosan, különös tekintettel arra, hogy ahogy elmondta, ő maga volt az, aki korábban ezzel kapcsolatos jogszabálytervezetet terjesztett elő. Néhány dologra itt reagálnék. Az, hogy a tisztségviselés jogával menne szembe ez a törvényjavaslat, ez teljesen egyértelmű. Éppen ezért szükséges az alkotmányszintű szabályozás, hogy ezt alkotmányi szinten tegyük meg, és utána majd külön, akár törvényben külön szabályozhatjuk ennek a végrehajtását. Nyilván pontosan emiatt bele kell tenni legalább keret jelleggel, összefoglaló jelleggel az alkotmányba.

Azt, hogy az idő eltelt, én ezt nem tartom jó érvnek, hiszen az elmúlt nyolc esztendő is azt mutatta, hogy bizony ez még probléma, és higgyük el, hogy még probléma lehet a következő időben. Reméljük, hogy nem lesz az, de azért az óvatosság nem árt, és valóban szükség van arra, hogy végre egyszer zárjuk le a múltat. Azt gondolom, itt lenne rá az alkalom, és ez valóban egy húszéves mulasztás, amelyet rendbe kell hoznunk. S még ha ma már nem is olyan túl sokan politizálnak, de azt gondolom, mindannyiunknak az erkölcsi kötelessége, hogy ezt meglépjük, hogy valamennyien mondjuk ki azt, és mondjunk rá igent, az egész parlament, hogy valóban és gyökeresen akarunk szakítani azzal a múlttal, amit az 1989-90 előtti időszak képviselt, és bizony én nagyon fontosnak tartom, hogy ezt az alkotmány szintjén szabályozzuk.

Aztán Répássy államtitkár úr elmondta azt is, hogy a választók úgyis figyelembe veszik a múltat. Hát, nekem teljesen más a tapasztalatom. Sokszor a médián keresztül olyan módon tudják befolyásolni a közvéleményt, az embereket, hogy ma már a húsz évvel ezelőtti időt sokszor nem veszik figyelembe. Éppen ezért a parlamentnek, nekünk, képviselőknek a felelőssége az, hogy ebben a kérdésben döntést hozzunk, hiszen ilyen múltra visszamenőleg nem biztos, hogy az állampolgárok felelősen tudnak dönteni. Én azt gondolom, ez éppen a mi asztalunk, és ezt nekünk kell elhatároznunk.

Felvetett Répássy úr még egy dolgot, hogy akkor a bűnelkövetőket miért nem szabályozzuk. Hát azért nem, mert most ez a törvényjavaslat nem erre vonatkozik. Elszámoltatás valóban szerepelt a Fidesz programjában is, és valóban szerepelt a Jobbik programjában is. Ez teljesen más kérdés, hogy a bűnelkövetőkkel kapcsolatban mit tegyünk. Én azt gondolom, ott jobban működik a társadalomnak az erkölcsi normája, az, hogy

figyelembe veszik, milyen bűncselekményt követett el, követett-e el, mi annak a tartalma. De most jelen pillanatban nem erről beszélünk, és Szilágyi képviselőtársam sem erre célzott. És végre öntsünk tiszta vizet a pohárba, és igenis mondjuk ki együtt.

Kérem, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Salamon képviselő úr, majd Harangozó képviselő úr!

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Én maximálisan egyetértek azzal, hogy a régi rendszer korifeusai ne vállalhassanak politikai szerepet és ne folytathassanak politikai tevékenységet. Ezt politikai értelemben abszolút kinyilvánítom, és szerintem ezt alapvetően akár még a parlament is kinyilatkoztathatná egy deklaráció formájában.

Az, hogy ezt a kérdést ily módon próbáljuk szabályozni, azzal kapcsolatban nekem is vannak fenntartásaim. Nem tudom, itt a hozzászólásoknál nem tűnt fel, hogy bárki hivatkozott erre, de engedtessek meg, hogy akár kivételek is vannak. Én legalább két személyt meg tudok nevezni az állampárt korábban vezető tisztségviselői közül, akiknek jelentős érdemük volt a rendszerváltozás végrehajtásában, és azt gondolom, hogy például őket jó szívvel egy ilyen rendelkezéssel nem zárnám ki a politikai életből. Vagy hipotetikus a feltétel, de ha Nagy Imre élne, őt sem szeretném kizárni a politikai életből csak azért, mert az ötvenes évek elején az állampárt vezetésében, illetve az állami tisztségét tekintve vezető beosztású volt. Tehát azt gondolom, vannak ennek a kérdésnek ilyen oldalai is. Szimbolikusan egyébként a szándék teljesen világos és helyeselhető, ez legyen egyértelmű. De azt is látni kell, hogy amikor jogi eszközökkel ragadunk meg kérdéseket, akkor ilyen összefüggésekkel is találkozunk.

Aztán kicsit már a szövegezés kérdése, amit mondok, de ez a javaslat megjelöli az 1990. május 21-ét – hogy miért pont 21-e, ezt nem tudom. Május 2-án alakult meg az új parlament, 21-én szerintem semmi emlékezetre méltó nem történt; hacsak Budavár ostromának az évfordulójára nem gondolunk... *(Jelzésre:)* Az 23-án volt, 23-án tette le az esküt. Ezt azért tudom, mert egy futballmeccs miatt nem közvetítette a televízió; azt fontosabbnak találta az akkori televízió, hogy e helyett az egyébként nagyon magasztos és fontos esemény helyett egy labdarúgó-mérkőzés közvetítésével foglalkozzék. Ez 23-án történt. Balsai úr mint érintett miniszter, aki akkor lett miniszter és tette le az esküt, ez nyilván neki is emlékezetes. De nem a május 2-a vagy 21-e vagy 23-a az érdekes, hanem azt kérdezem, hogy visszamenőleg meddig. Vonatkozik-e ez ad infinitivum a magyar történelemben, a jó ég tudja, meddig? És most ne tessék azt mondani, hogy a kákán is csomót keresek, mert tudok mondani olyan, most országgyűlési képviselőt, aki ennek a rendelkezésnek az értelmében le kellene mondjon a mandátumáról, holott abszolút polgári alkotmányos álláspontot képvisel, és évtizedekig az Egyesült Államokban volt emigrációban a kommunista rendszer üldözése miatt. Vagy ha visszamenőleg kutatunk az időben, akkor kérdezem, hogy a nyilaskeresztes párt állampárt-e vagy nem állampárt. De mondom, ez az észrevételeimnek már a második dimenziójába tartozik.

Elvi síkon az első dimenziójában az észrevételeimnek az a lényege, hogy bár maximálisan egyetértek az ebben a javaslatban megfogalmazott szándékkal, ennek a szimbolikájával, politikai értelemben azzal, hogy igenis, akik a régi rendszerben vezető tisztséget viseltek, azok húsz év után se – engem még ez a húsz év sem zavarja – vállaljanak és töltsenek be tisztségeket, és legyenek befolyással a magyar politikai életre, azonban hogy az ilyen megfogalmazású alkotmányos szabállyal tökéletesen és helyesen lehet-e ezt a célt szolgálni, efelől nem vagyok teljesen biztos.

Köszönöm.

ELNÖK: Harangozó képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nagy élvezettel hallgattam az Ifjú Szocialisták Mozgalmának egyik jeles vezető képviselőjének az iménti hozzászólását. De egyébként azt gondolom, nem csoda, hogy a szimbolikus hozzászóláson kívül a tényleges támogatás a kormánypárt részéről el fog maradni, hiszen maga Orbán Viktor is komoly kormányátalakításra szorulna, ha ez az alkotmánymódosítás jelen formájában elfogadásra kerülne. Én ezzel ellentétben azt gondolom, arról senki nem tehet, hogy milyen korban és milyen rendszerbe született. Talán ítéltessen meg az életútja és a szakmai felkészültsége abban, hogy közszerepet vállalhat-e, és a választók bizalmára rászolgálhat-e, és ezt a jelenlegi rendszer egyébként biztosítja.

Köszönöm.

ELNÖK: Szakács képviselő úr!

DR. SZAKÁCS IMRE (Fidesz): Anélkül, hogy hosszabb ideig igénybe venném a bizottság figyelmét, én felvillantánám még egy mozaikját annak az elképzelésnek, amit Salamon képviselőtársam elkezdett feszegetni. Gyakorlatilag ilyen alapon, azt gondolom, az egész Gyurcsány-korszaknak a tevékenysége is beilleszthető ebbe... (*Dr. Steiner Pál hangosan nevet.*) Hiába nevet képviselőtársam, ez benne van, hiszen ha megnézzük, mi az, amit a '90 előtti, tehát a negyven-ötven évnvi kommunista rendszerből ideveszünk, akkor annak az elemei megjelennek a Gyurcsány-kormányzás alatt. (*Közbeszólások.*) Így van. 1. Eltagadjuk az ország elől az ország valóságos helyzetét; ez bizonyíthatóan megtörtént. 2. Megpróbáljuk az erőszakszervezeteket teljesen az állam szolgálatába és a hatalmon lévők szolgálatába állítani; lásd: a rendőrség felhasználása 2006 őszén. 3. A politikai rendőrség felhasználása az ellenzékkel szemben; tessék a kiderült tények alapján a nemzetbiztonsági szolgálatoknak a tevékenységét megvizsgálni.

Úgyhogy azt gondolom, ebben az esetben ez a javaslat nyugodtan erre is kiterjedhet; arról nem beszélve, hogy mekkora kárt okoztak a magyar nemzetnek az államadósság növekedésével, s a többi, s a többi. Lehet, hogy ezek nem ilyen egzakt módon és konkrétan, jól körülírhatóan jelentek meg a nyolcéves Medgyessy-, Gyurcsány-, Bajnai-kormányzás idején, de hogy nagyon sok párhuzam és módszerbeli azonosság van az ötvenes évektől '90-ig eltelt időszak és e között, az egészen biztos.

ELNÖK: Schiffer képviselő úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Először is Szakács képviselőtársamra reagálnék rögtön. Lehet, hogy viccnek szánta, de én azt gondolom, éppen hogy az a történetnek a lényege, hogy egy nagyon világos határvonalat húzzunk a '89. október 23-a előtti és az azt követő rendszerek közé. Tehát lehet, hogy '89. október 23-a után is volt olyan kormány, amelynek a tevékenységét akár jogállami szempontból is súlyosan kifogásolni lehet, és még az is lehet, hogy lesz is még ilyen kormány, amelynek a tevékenységét jogállami szempontból súlyosan kifogásolni lehet, akkor is a rendszer minőségileg más. És ezt a különbséget nem eltakarni, nem elmismásolni, hanem megerősíteni kellene. Én hangsúlyozom, ennyiben támogatom, hogy erről vitatkozzunk.

Ugyanakkor természetesen, ha következetesek vagyunk, akkor például ez a javaslat érinti a Magyar Köztársaság jelenlegi elnökét és külügyminiszterét is. Nemcsak Pozsgay Imrére terjed ki.

Azt szeretném igazából megerősíteni, hogy ha megnézzük azt, milyen problémák halmozódtak fel az elmúlt húsz évben, ezek visszavezethetők oda, hogy nagyon sok tekintetben '89 októbere után is előnyöket lehetett élvezni, információs előnyöket, gazdasági

előnyöket úgy, hogy az állampártból megöröklött előnyöket hirtelen a civil jog, a jogállami keretek védelmébe burkolva lehetett átörökíteni, akár levéltári iratokat is.

Harangozó képviselőtársamnak ez a kis megjegyzése nagyon jellemző egyébként a Szocialista Pártra. Ugye, ez körülbelül úgy néz ki, hogy ha már mi mocskosak vagyunk, legyen a másik is mocskos, te sem vagy különb. Az az egy apró megjegyzésem lenne, hogy tudja, képviselőtársam, voltak olyanok még a kilencvenes évek elején, akik azt gondolták, hogy lehet úgy is a Magyar Szocialista Párt környékén például ifjúsági mozgalmat csinálni, hogy nem az összeharácsolt KISZ-vagyonból csinálják, nem utódszervezetet alapítanak. Ez a nagy különbség közöttünk, kedves képviselőtársam.

Ami meg a '49 előtti, tehát a második köztársaság tisztségviselőire vonatkozik, én azt gondolom, ez tipikusan egy olyan felvetés, amit módosító javaslattal lehet orvosolni.

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Még ketten jelentkeztek, Gaudi-Nagy Tamás és Steiner képviselő úr. Arra kérem a tisztelt hozzászólókat, hogy a téma ugyan nagyon vonzza magát az ilyen minősítéseket, de ha lehet, inkább az előterjesztésről szóljunk.

Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Ez egy nagyon fontos javaslat. Én azt gondolom, az elmúlt húsz év, ha lehet mondani, talán az egyik legfontosabb törvényjavaslata. Hiszen amiért egyáltalán '88-89-ben az utcára mentünk, és amiért én például a Fidesz tagja lettem '88 májusában – rövid négyéves időszakig azt követően –, és nagyon sokan szembeszálltak, és tudták, hogy ez egy hazug rendszer, tudták, hogy önkényuralmi rendszer, tudták, hogy milyen károkat okozott, azok egy rendszerváltásban reménykedtek. Ez a rendszerváltás formáljogi értelemben lehet, hogy megtörtént, tartalmi értelemben nem történt meg, figyelemmel arra, hogy személyi összetételében, személyükben azok az emberek, akik ezt a diktatúrát szolgálták és működtették, azok ott maradhettek a helyükön, akár megbecsült állami vállalati vezetőként. Csepri Lajos volt KISZ-vezérként az ÁVÜ vezetőjeként szinte döntő felelősséggel tartozik azért, hogy a magyar termelő és feldolgozó szektort kiprivatizálták; és hosszan lehetne folytatni a sort; nem beszélve arról, hogy Gyurcsány Ferenc egyáltalán hogyan kerülhetett a magyar politika széljárásába, noha meghatározó szerepet játszott már akkor, az állampárti időszakban a KISZ vezetésében. És hosszan-hosszan lehetne folytatni a sort; és akkor persze Lendvai Ildikón is végig lehetne menni (*Derűltség. – Dr. Szakács Imre: Nem szeretnénk! – Derűltség.*), meg mindenki máson, Horn Gyulán. Látom, hogy a javaslat nem aratott osztatlan elismerést. (*Közbeszólások, derűltség.*) Igen, ő annyira hozta a formáját ma is egyébként; az emberi jogi bizottság ülésén a nemzeti hitvallásunk, a hiszekegy kifüggesztésére vonatkozó jobbikos javaslat elleni élénk tiltakozásban élte meg megint a nemzetellenes, ateista mivoltát, amit nyilván tisztelni kell – csak miért kell nekünk ezt eltűrnünk?! És miért kellett eltűrnünk, hogy húsz évig tulajdonképpen a politika formálásában igenis azok a meghatározó elvtársak részt tudtak venni, akik nemhogy összecsomagoltak volna és elhúztak volna a hatalomból, és szerényen, visszafogottan kezdtek volna bele a nemzet építésének a munkájába, a valódi építési munkába, hanem lényegében a gazdasági befolyásokat megnyerve, utána aztán '94-ben visszatérve kétharmados többséggel, egy húsdarálót indítottak el, ami aztán a Gyurcsány-időszakban fizikai terrorba is átcsapott, és utána az ellenállást kifejtő, nemzeti ellenállókat megpróbálták tényleg felszámolni, börtönbe csukni, mai napig tartó eljárásokat kezdeményezve, például Budaházy György és társaival szemben.

Én tehát azt gondolom, most már itt az ideje ennek végre, hosszú idő után. És van egy olyan kormánytöbbség, amely értékrendszerében, felfogásában gyökeresen mást képvisel, mint amit a rendszerváltásnak nevezett fordulat előtti hatalom, kommunista hatalom képviselt. Lehetőség ez a kezükben, egy ilyen eszközt kapnának, hogy tulajdonképpen nagyon sokak

történelmi igazságérzetének megfelelő és egyáltalán a történelem ítélőszéke előtt megfelelő lépést hozva járjanak el, hiszen azt gondolom, ennek az állapotnak a fennmaradása az egyik rákfenéje annak a rengeteg vérnek, verejtéknek és veszteségnek, amit igazából az elmúlt húsz évben elszenvedtünk. Ezt a politikai nyilatkozat is megállapítja, a nemzeti együttműködési nyilatkozat, hogy bizony az elmúlt húsz év, finoman szólva, zavarosnak nevezhető időszak volt. Ennek a zavarosságnak ez volt az oka, hogy azok, akik az országot tönkretett állapotba juttatták, megúszták büntetlenül, egyrészt; a Zétényi–Takács-törvény el lett kaszálva az Alkotmánybíróságon, a Sólyom László által vezetett Alkotmánybíróságon. Nem lett teljes körű jóvátétel, nem kapták vissza az elrablott vagyontárgyaikat azok a dolgos emberek, akik azt létrehozták, és akiktől a kommunisták a Vörös Hadsereg szuronyaival hatalmat gyakorolva elvették. S utána ráadásul még azt is el kellett tűrnünk, hogy Lendvai Ildikó és társai mondják meg, hogy a demokratikus értékek határai hol húzódnak, és ki a jobb demokrata. Úgyhogy én azt gondolom, ez egy nagyon torz helyzet.

Nemrégiben az Európai Parlamentben voltam, portugál európai parlamenti képviselővel beszélgettem a portugál átmenetről, hogyan oldották meg Franco rendszere után. És igenis, ott a részvétel az állami irányításban, illetve a gazdasági irányításban nem maradt meg azok kezében, akik az önkényuralmi rendszer működtetői, kiszolgálói voltak.

Ennek tehát most történelmi lehetősége van. És ne felejtünk el még egy dolgot sem: a bíróságok, ügyészségek vezetőit. Kérem szépen, olyan helyzet van még ma is, 2010-ben, hogy olyan fővárosi ítélőtáblai tanácselnök dönt a véleménynyilvánítási szabadság terjedelméről, aki a Legfelsőbb Bíróság elnökhelyetteseként működő Czili elvtárs jobbkezeként, Tóth Éva néven szolgálta az állampárt érdekeit a bíróságok működésében. És ez a bíró mondja most meg ítéletében; ráadásul Budaházy Györgyről van szó, akivel szemben tizenhárom írása miatt állam elleni bűncselekmény miatt indítottak eljárást 2007-ben; első fokon felmentették, és másodfokon ez a Tóth Éva vezette tanács mondja azt ki, hogy a vádlott védekezéshez fűződő joga érdekében kell új eljárást elrendelni – majd az új eljárásban elítélik. Egy felmentő ítélet után. Tehát azt gondolom, most van itt egy történelmi pillanat. Ráadásul a 2006. őszi vizsgálóbizottságban, amelyben nagyon értékes, nagyon komoly feltáró munka folyik, fideszes, LMP-s képviselőtársaimmal együtt jutunk ott arra a következtetésre, hogy a bírák, ügyészek nemcsak az állampárt időszakában, hanem a Gyurcsány-időszakban is asszisztáltak hatalmi elvárásokhoz, megrendelésekhez, és juttattak több száz tisztességes magyar fiatal börtönbe, és fedezték a rendőröket, akik ezt az állami terrort végrehajtották. Azt gondolom, ez ma már egyértelmű, és a Legfelsőbb Bíróság elnöke is eljárást indított hivatalból, hogy igenis, ezek az ügyészségi vezetők, volt vezetők, volt bírósági vezetők ne vehessenek részt a magyar igazságszolgáltatás rendszerében, ne járathassák le a jogbiztonságba vetett hitét az embereknek, akiknek azt kell tapasztalni, hogy ők a vesztesei voltak a kommunizmusnak, vesztesei voltak a rendszerváltásnak, és azok, akik a kommunista rendszert működtették, nemhogy vesztesei lettek volna vagy megbüntetettjei lettek volna a rendszerváltást követő időszaknak, hanem gyakorlatilag nyerteseiként a mai napig meghatározó befolyást akarnak gyakorolni. Hála istennek, azért a nép bölcsessége mégiscsak megálljt parancsolt, hiszen most idén tavasszal az ország több mint négyötöde a volt állampárt hatalomból való kiebrudalása mellett szavazott, és most az önkormányzati választásokkal ez megerősödött.

Tehát gyakorlatilag ez a nép akarata, amit, úgy gondolom, be kell teljesítenie a Magyar Országgyűlésnek. Ezért kérem képviselőtársaimat, kormánypárti képviselőtársakat és az LMP-t is – de örömmel hallom, hogy az LMP már támogatta –, hogy támogassák ezt a javaslatot, és valóban, a rendszerváltás beteljesítése érdekében tegyék meg ezt a rendkívül fontos lépést.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Még egyszer kérem a képviselőtársaimat, hogy az előterjesztésre vonatkozóan nyilatkozzanak, és ha lehet, a másodszeri szövegadásnál valami új elemet is tegyenek hozzá.

Steiner képviselő úr!

DR. STEINER PÁL (MSZP): Elnök úr felhívásának eleget téve, azt szeretném megemlíteni a személyeskedés helyett, mert a személyeskedésre számos példát tudunk itt összelapátolni, szerintem például Gaudi képviselő úrnak mondanám, hogy én fiatal koromban – bár kétségkívül nem tudom, milyen tisztséggel rendelkezett – nagyon kellemes párttaggyűléseken vettem részt az egyik képviselőtársával együtt, aki szöveg szerint lehet, hogy állami vezetőnek minősül. De szándékosan nem akarok indiszkrét lenni, hogy kiről beszélek. *(Dr. Gaudi-Nagy Tamás: De! Neveket akarunk hallani!)* Nem a Dúró Dóra. *(Derültség. – Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Vélelmeztem.)* Azért is, mert tényleg kezd az egész a komikum felé elmenni, főleg úgy, hogy Gaudi képviselőtársam titkolt vágyait is megtudtuk Lendvai Ildikóval kapcsolatosan.

Ezért azt szeretném elmondani, hogy a jogalkotásnak van egy rendje, amelyben az alkotmány az alaptörvény, vannak sarkalatos törvények, vannak törvények, és nem mondom tovább, mert nem szigorlaton vagyok. De célszerű lenne, jó lenne, erősítené Magyarország jó érzetét, a nemzeti együttműködés rendszerével együtt, ha az alkotmányt tisztelnék, és nem ráncigálnák elő kampánycélokkal, főleg utókampánycélokkal olyan témákat, amelyeknek az égvilágon semmilyen relevanciája nincs már ezekben az ügyekben, hiszen ezeket a magyar társadalom erkölcsi szempontból már rég elrendezte, jogi szempontot itt már nem lehet értékelni. De célszerű lenne, ha ezt Gaudi képviselő úr megkérdezné attól a jogászprofesszortól, aki nekem a szocialista jogot tanította az egyetemen, és mostanában azt hallom, hogy önöknek segít nagyon sokat; igen, én nem mondom neveket. Tehát nem kellene ilyen vitákat itt előrángatni, ilyen tetszhalottakat, hanem az alkotmányt tisztelni kellene, és fel kellene hagyni azzal a jogalkotási formával, hogy csak azért, mert kétharmaddal ezt megtehetjük, ha valaminek van jogorvoslata, akkor egyszerűen kétharmaddal eltöröljük, ha kampányolni akarunk, akkor hozzá akarunk nyúlni a nemzet alaptörvényéhez. Tehát ezt a szándékot szerettem volna itt erősíteni.

ELNÖK: Utolsó hozzászólásként, másodszer adok szót Schiffer képviselő úrnak.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Harmadjára is elnézést, elnök úr. Csak annyi kérésem lenne, hogy lehetőleg egy parlamenti bizottsági vitában a bíróságoknak, konkrét bírói tanácsoknak a munkáját ne minősítsük. *(Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Miért nem?)*

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszaadom a szót az előterjesztőnek.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr; röviden próbálok reagálni és válaszolni azokra a kérdésekre, amelyek fölmerültek.

Nagyon sokszor elhangzott, és pontosan lehet látni ebben a vitában is, hogy ezért kellene ezt a kérdést beengedni az Országgyűlés elé, hiszen a szocialista képviselők részéről már most elkezdődött egy ilyen maszatolás, amivel például kampánycélokról beszélnek. Tegnap véget ért a választás, és most egy jó darabig nem is lesz, úgyhogy itt nem lehet kampánycélokról beszélni.

Harangozó Tamás azt mondta, nem tehet senki arról, hogy milyen korban született. Valóban, arról nem tehet; de arról tehet, hogy mit csinált abban a korban.

A legfontosabb, ami fölmerült, és amire szeretnék válaszolni, az pedig több képviselő részéről elhangzott, Steiner képviselő úr, Schiffer András is érintette, Salamon képviselő úr is a személyek kérdését. Szerintem az lenne a helyes Magyarországon, ha a törvényeket nem személyekhez kötnénk. Egy törvénynek nem személyekről kell elsődlegesen szólni, a törvényeket nem személyekhez kell igazítani, hanem azt kell megnézni, hogy ez az országnak, a nemzetnek a hasznára válik-e, és megfelelő-e. Tudom, hogy voltak az elmúlt időszakban olyan törvények, amelyeket személyekhez kötöttek, én ezt akkor sem tartottam ildomosnak; egyébként Borkai Zsoltnak gratulálok, hogy nagy fölénnyel nyert tegnap. De nem személyekhez kellene kötni ezeket a törvényeket, ez meggyőződésem.

Schiffer képviselő úr felszólalásának azért örültem – és köszönöm is a támogatást –, mert megmutatta és rátapintott a lényegre: hogy azt kérem és azt kérjük a bizottságtól, hogy vegye tárgysorozatba, és kerüljön a plenáris ülés elé ez a kérdéskör. Hiszen megmutatta a bizottsági ülés is, hogy vitázni kellene a kérdésről. Az, hogy hogyan dönt majd az Országgyűlés, már egy más kérdés, de vitázni kellene róla, hiszen Schiffer képviselő úr is említette a szöveget és a minőséget, és nagyon sok olyan kérdés belekerült, ami már most megválaszolható lenne, hiszen például a KISZ benne van a mi véleményünk szerint. *(Közbeszólások.)* A mi véleményünk szerint benne van a KISZ mint az állampárt ifjúsági szervezete; lehet, hogy Schiffer képviselő úr szerint nincs benne, de ezt az Országgyűlés előtt lehetne vitatni. De egyébként nem tudjuk jelen pillanatban az érintettek körét, és én nem szeretnék itt a jogban nálam sokkal jártasabb emberekkel vitatkozni, de gondolom, mindenki tisztában van vele, hogy az alkotmányban csak a keretszabályokat rögzítjük, mert ez felel meg az alkotmány szellemiségének. Úgy gondolom tehát, ez egy korrekt, általános megfogalmazás, amit mi csináltunk, a részletszabályokat pedig majd, hogy ki esik ezen alkotmánymódosítás hatálya alá, az egyes jogállási törvényekben kell majd szabályozni, mint a köztisztviselők vagy például a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvényekben.

Még egyetlen dolgot szeretnék kiemelni Schiffer képviselő úrra reagálva. Az egy bevett jogi kategória, tehát hatályos normaszöveg, például a bírák jogállásáról szóló törvényben is szerepel, hogy nem folytathat politikai tevékenységet. Ez a mai hatályos törvényekben is benne van.

A másik az – és itt most áttérnék Répássy államtitkár úrnak adandó válaszimra –, hogy mennyi idő telt el, és hogy ez az idő megfelelő-e. Én azt mondom, hogy az emberek igazságot akarnak ebben az országban, az emberek elégtételt akarnak, akár húsz év után is. Tehát hogy most mennyi idő telt el, nem hiszem, hogy meghatározó lenne.

Az pedig, hogy alkotmányossági kérdésről beszéljünk, amikor alkotmányt módosítunk, ez sem teljes mértékben megfelelő, bár én úgy érzem, önnek is támogatnia kellene, ha már önök is próbálkoztak ezzel. És szóba került a Zétényi–Takács-féle törvény is – bár akkor sikerült volna, és az Alkotmánybíróságon ne bukott volna meg az a törvény! Véleményem szerint ez az ország nem itt tartana jelen pillanatban. Hiszen ön azt is mondta, hogy a politikusok múltját figyelembe veszik az emberek a szavazások során. Ha ez így lett volna, akkor az elmúlt nyolc év nem történt volna meg. Akkor az elmúlt nyolc év, amit egy D-209-es üggyel kezdünk, utána Gyurcsány Ferencsel folytattuk, ez nem történhetett volna meg. És ennek az országnak biztos, hogy sokkal jobb lenne a helyzete, ha ez nem történt volna meg. És igenis, most is betöltik ezeket a pozíciókat, és az elmúlt húsz évben is betöltötték.

Az pedig, hogy bűncselekményekről beszélünk, én azt mondom, terjesszük ki ezt a módosítást, de azért különböztessünk már meg politikai bűncselekményeket és köztörvényes bűncselekményeket! Mert meg lehet ezeket különböztetni, de akár ki is terjeszthetjük hosszabb távra, hogy aki köztörvényes bűncselekményt követett el, arra is vonatkozzon.

Azt szeretném tehát kérni önöktől ismételtelen, hogy tegyék lehetővé, hogy az Országgyűlésben vitatkozhassunk erről a kérdésről. Biztos vagyok benne, hogy a társadalmat

is nagymértékben érdekli ez a kérdés, a társadalom is nagymértékben kíváncsi lenne a parlamenti erők véleményére ebben a kérdésben. És elképzelhető, hogy ezzel a vitával meg tudnánk alapozni egy olyan alkotmánymódosítást, amelyet mindenki elfogadhatónak tarthatna, és elindulhatnánk tényleg egy szebb jövő felé.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

Szavazás

ELNÖK: Köszönöm szépen. A határozathozatal következik. Ki az, aki támogatja az előterjesztés tárgysorozatba-vételét? *(Szavazás.)* 4-en támogatják. Ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás.)* 18. Ki az, aki ellenzi? *(Szavazás.)* 4 ellenszavazat mellett nem vettük tárgysorozatba.

Köszönjük szépen a megjelenést az előterjesztőnek.

Dr. Vadai Ágnes, a Nemzetbiztonsági bizottság elnökének megkeresése az elmúlt nyolc év alatt a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok működése során tapasztalható anomáliák feltárására létrehozott albizottság ügyrendjének tárgyában; állásfoglalás kialakítása a Hárszabály 143. §-ának (3) bekezdése szerinti eljárásban

Tisztelt Bizottság! A 3. napirendi pontunkban Vadai Ágnes bizottsági elnök asszony megkeresése kapcsán egy ügyrendi kérdésben alakítottunk ki állásfoglalást, ez a tisztelt bizottság tagjai előtt van. Az állásfoglalásban nyilvánvalóan igazat kellett adnunk a tekintetben az elnök asszonynak, hogy egy elnök szavazata nem számíthat kétszer, ez természetes. A továbbiakban pedig az állásfoglalás a Hárszabálynak felel meg.

Szavazás

Kérdezem, ki ért ezzel egyet. *(Szavazás.)* Úgy látom, ezzel mindenki egyetért. Köszönöm szépen.

Egyebek

Az ülés befejezése előtt szeretnék még néhány szóban tájékoztatást adni. A tisztelt bizottság tagjai látják, a múlt hetet megelőzően néhány napig madridi kollégáink meghívására látogatást tettünk Spanyolországban. Az összeállításból láthatják, hogy a királyi család kivételével mindenkivel találkoztunk *(Derültség.)* az alkotmányos tényezők közül. Nagyon jó tapasztalatokat szereztünk, annál is inkább, mert mindhárman tagjai vagyunk az alkotmány-előkészítő bizottságnak, tudunk majd ebből profitálni. Az anyagok hozzáférhetők – általában szoktak adni, mint tudják, az intézmények működéséről szóló évkönyveket –, nagyrészt spanyol nyelven, de lefordítottuk az alkotmányt magyarra, és az anyagok egy része angol összefoglalót is tartalmaz. Akinek erre igénye van, Borbély Anett titkárságán átveheti, illetve tanulmányozhatja. Köszönöm szépen.

Várhatóan a jövő héten hétfőn fogunk találkozni. Köszönöm.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 24 perc)

Dr. Balsai István
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Prin Andrea